N° 30
17e JAARGANG
24-7-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

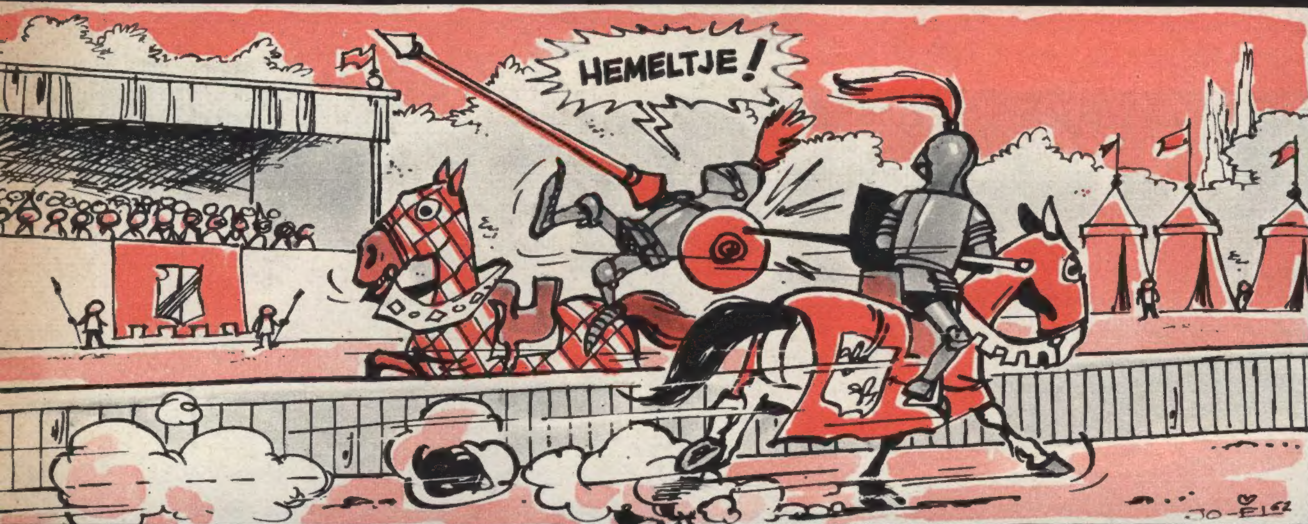
SUSPENSE

MET RIK RINGERS

PAGINA 6 EN 7

RIBET 62

ECHTE HELDEN !

IN sprookjes en in films wordt het goede beloond en het kwade gestraft en wij vinden dat zelfs logisch. We voelen ons opgelucht wanneer de booswicht aan het einde van het verhaal zijn verdiende loon krijgt !

In dergelijke verhalen speelt alles zich volgens een vast omlijnd scenario af zodat we de indruk krijgen, dat de held met zijn handen in de zakken rustig kan afwachten tot de overwinning hem als een rijpe vrucht voor de voeten valt.

Gelukkig zijn er ook boeken die ons het leven vertellen van echte helden, die met wilskracht en taaie volharding iets wisten te bereiken. Die flinke mannen en vrouwen werkten jarenlang alleen en verbeten. Het was er bij hen niet om te doen roem en eer te oogsten maar een goed doel te bereiken.

Indien de wereld van vandaag beter is dan die van eeuwen geleden, dan hebben we dat aan hen te danken en indien wij willen dat de wereld van morgen nog beter wordt moeten wij ons allemaal inspannen om goed te doen !

Later wordt er over ons geen boek geschreven of geen film gemaakt, maar dat is heus niet belangrijk !

Kuifje

TON en TINNEKE

DE SAMENZWERING

door Attanasio

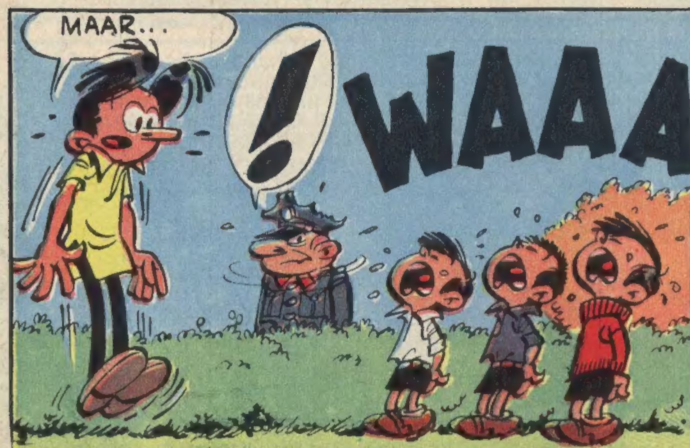

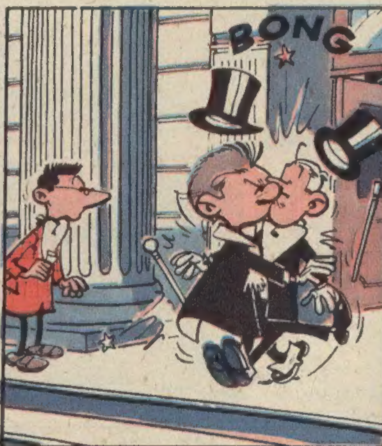

FLOR en

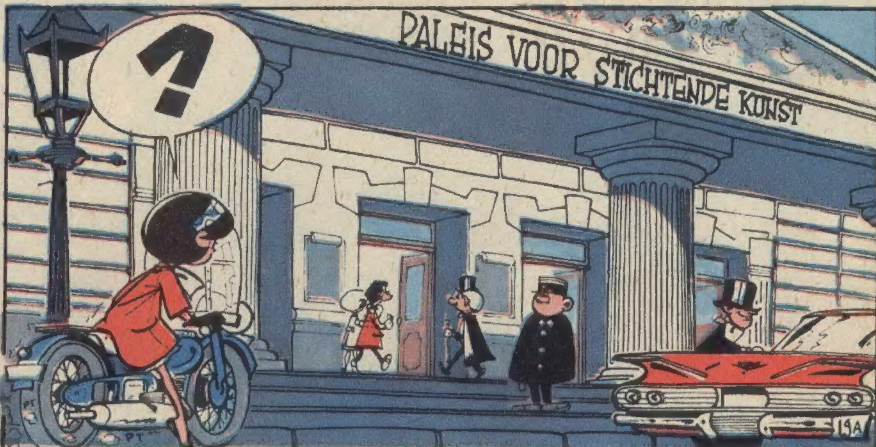
Toosje stopt voor het Paleis voor Stichtende Kunst en

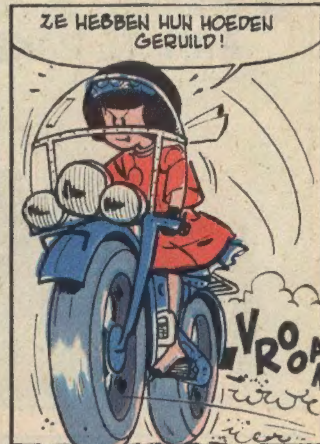

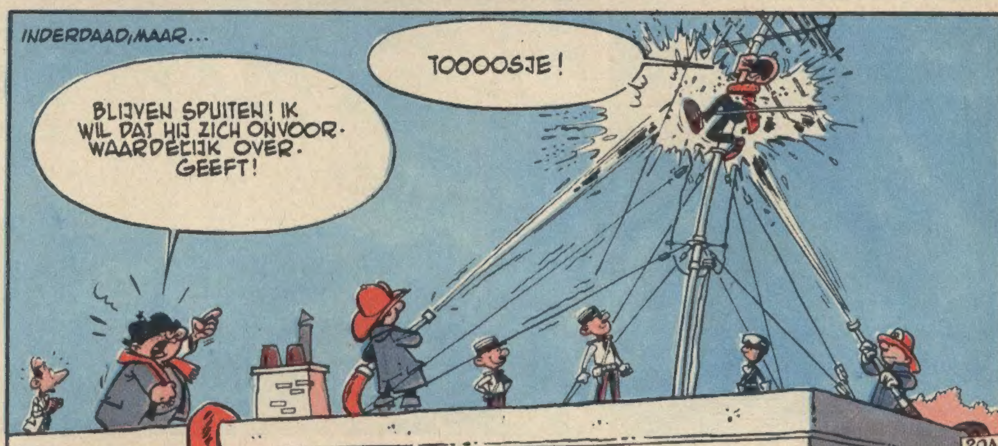
TOOSJE

vindt daar de zogezegde virtuoos Zoltan Ksadur weer...

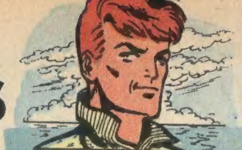

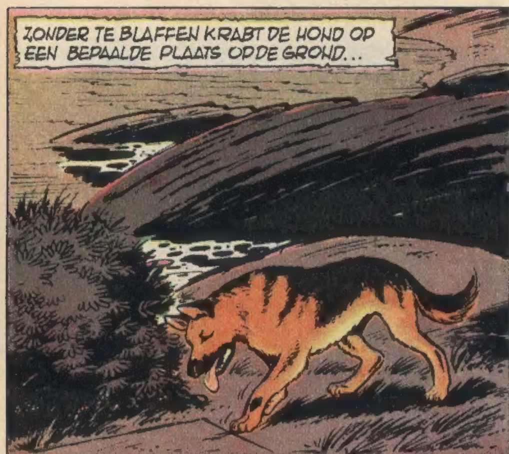

WORDT VOORTGEZET

RIK RINGERS HET RAADSEL van

Rik en Baptistin bereiken het landgoed van de Bieshavens.

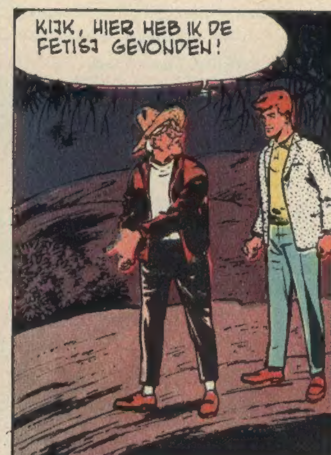

PORQUERELLES

DOOR TIBET
DECORS : MITTEÏ
TEKST : A.DUCHATEAU

Ze worden echter opgemerkt dooreen grote herder...

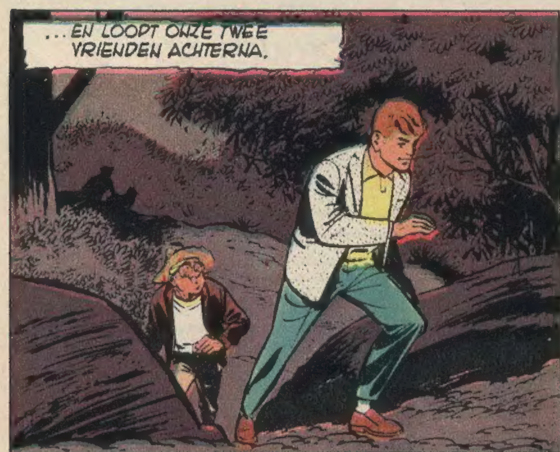

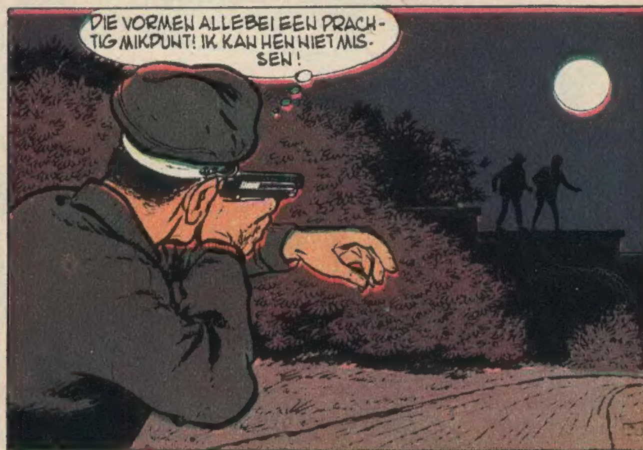

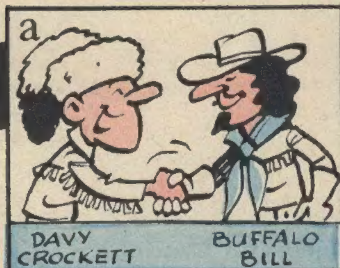

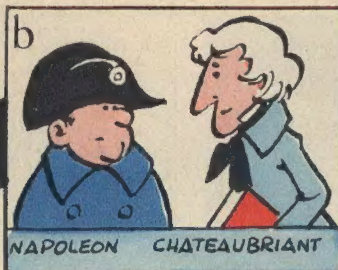
WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

ACHTER DE SCHERMEN... WERKELIJKHEID EN VERBEELDING

1

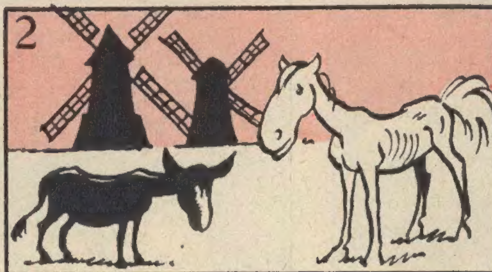
WIE ACHTER DE SCHERMEN VAN HET TONEEL GAAT KIJKEN KAN SOMS EEN HELEBOEL VREEMDE VASTSTELLINGEN DOEN... DEZE BEROEMDE PERSONEN DIE GEZELLIG MET ELKAAR STAAN TE PRATEN, ZIJN IN WERKELIJKHEID TONEELSPELERS DIE DADELIJK VOOR HET VOETLICHT ZULLEN VERSCHIJNEN OM HUN ROL TE VERTOLKEN... HADDEN ZIJ ELKAAR IN WERKELIJKHEID KUNNEN ONTMOETEN?

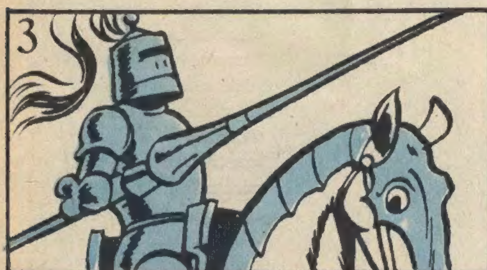

2

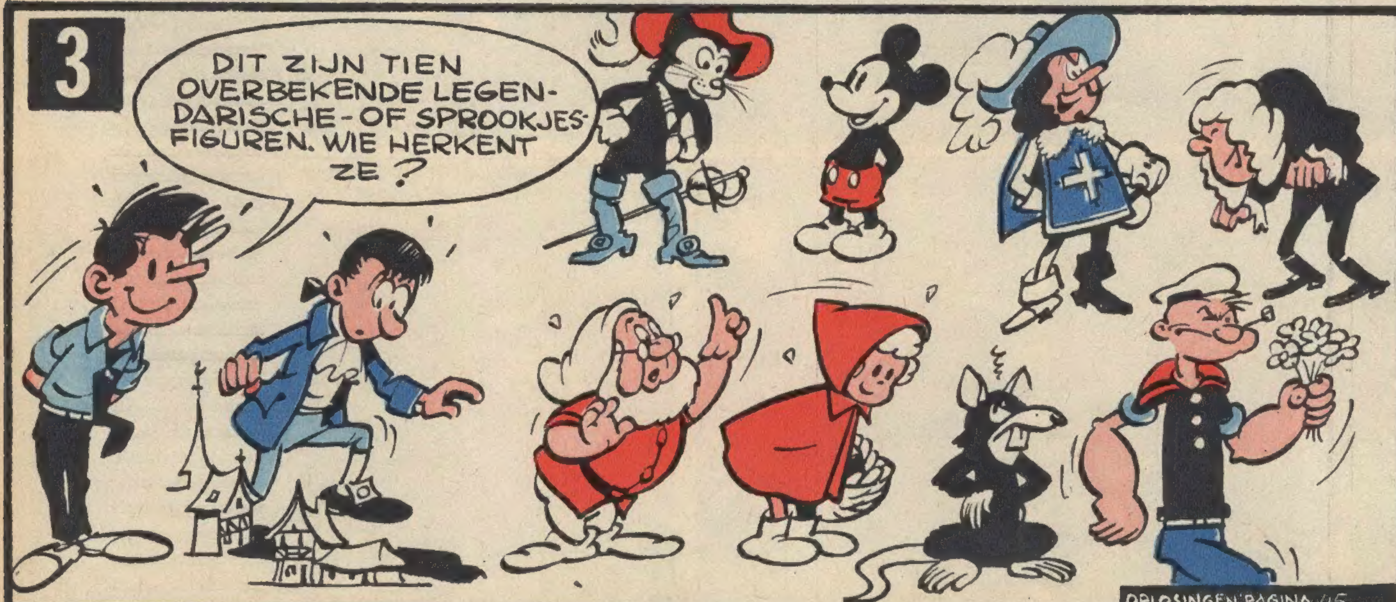

DE VIER AFBEELDINGEN MOETEN JE AAN VIER BEKENDE BOEKEN HERINNEREN. DEWELKE?

3

OPLOSINGEN: PAGINA 45

DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE

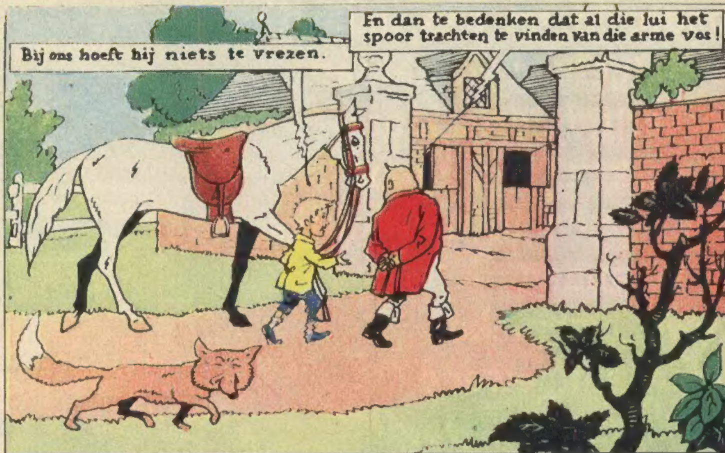

EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

TEKENINGEN: J. LAUDY

Kaddoer verliest de overige jagers uit het oog en ontmoet de zoon van de stalknecht, vergezeld van een tamme vos...

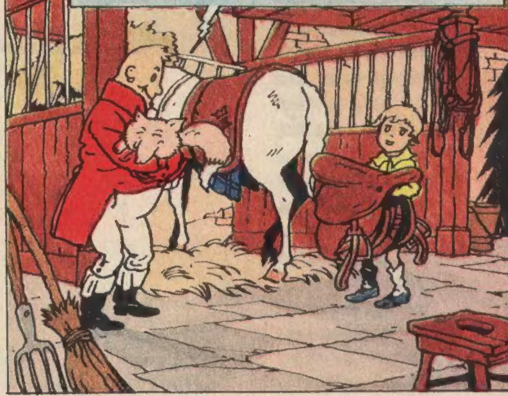

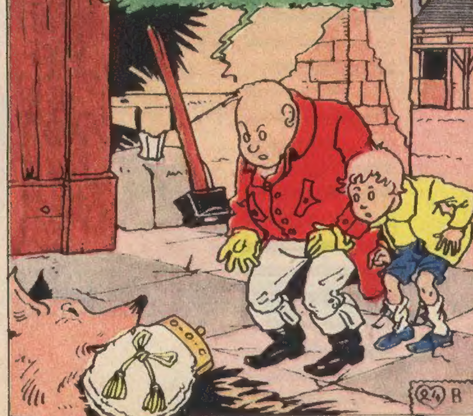

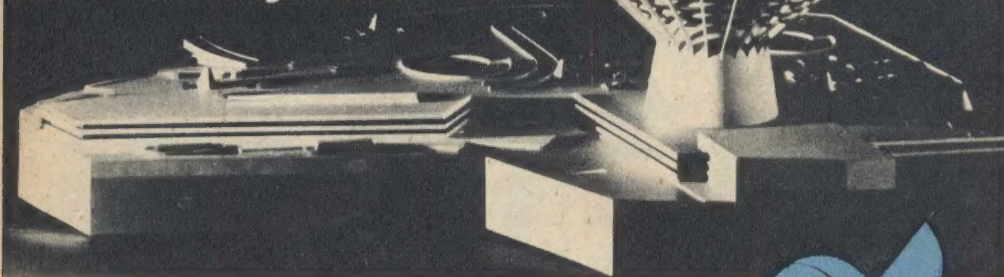

WORDT VOORTGEZET

DE ARCH
VAN
JAAR

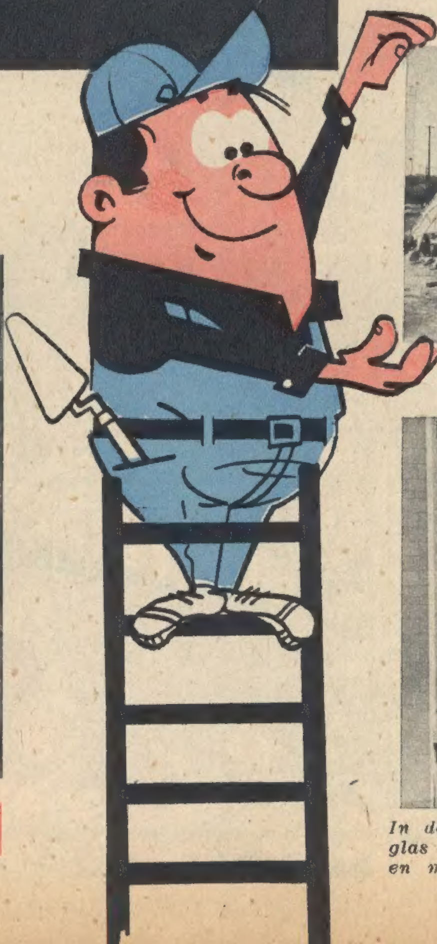
De bouwkunst
die eeuwenlang een ambacht,
een handwerk was,
is de laatste tijd
uitgegroeid tot een industrie.
Een flatgebouw waaraan
men eertijds drie jaar
zou werken, kan thans
klaar komen in nauwelijks
drie maanden.
Nieuwe technieken
worden aangewend
en de baksteen wordt
vervangen door het
gewapend en het
voorgespannen beton,
door ijzer, aluminium en glas.
De moderne architectuur
heeft zich losgemaakt van de steen.

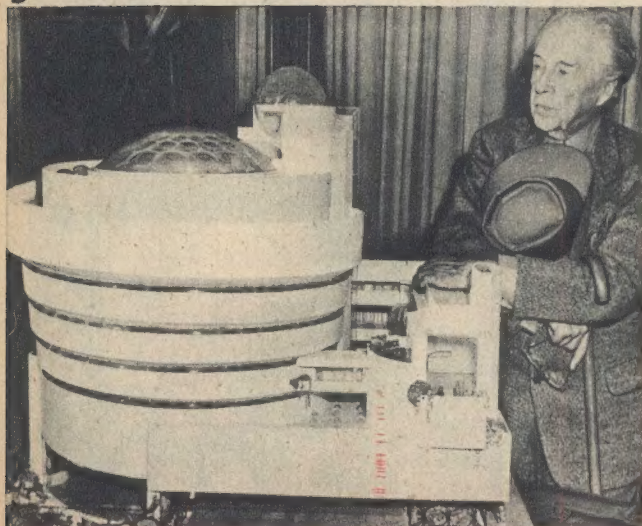
A

In Afrika vindt men zowel als in Europa Amerika en Azië wolkenkrabbers functioneel en zuiver van lijn. De building die je hier ziet staat in Kaapstad (Zuid-Afrika).

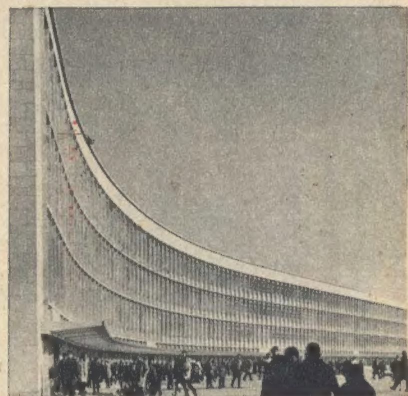

B

C

In de moderne gebouwen wordt er veel glas verwerkt. Glas maakt alles lichter en mooier en laat het zonnelicht door.

TECTUUR HET 200

Een hele reeks blokkendozen. Op de voorgrond is er een nieuwe wolkenkrabber in aanbouw.

De steden van de XXe eeuw zijn niet meer horizontaal. Zij staan rechtop.

In het hart van Londen wordt een glazen kerstboom gebouwd hoger dan de Eiffeltoren ! (Foto A)

IN het hart van Londen zal er een toren gebouwd worden van 318,70 m hoog, die de naam **Crystal 61** zal dragen. Londen had reeds een Crystal Palace, dat gebouwd werd in 1851 ter gelegenheid van de eerste Internationale Wereldtentoonstelling en dat toen werkelijk revolutionair was. Als materialen werden immers in hoofdzaak gietijzer en staal gebruikt. Na de tentoonstelling werd het Crystal Palace afgebroken en 13 km van zijn oorspronkelijke plaats opnieuw neergezet. Het diende voor diverse manifestaties. In 1936 werd het door brand vernield.

De gloednieuwe Crystal-toren zal o.m. dienen als permanente tentoonstelling voor de producten van de Britse nijverheid. De kosten er van zullen vanzelfsprekend zeer hoog in de papieren lopen, maar Groot-Brittannië zal dan met trots kunnen zeggen dat zijn toren hoger is dan de Eiffeltoren.

Het Crystal Palace zal volgens zeer moderne technieken worden opgericht, het glas wordt geplaatst rond een centrale mast die aan zijn basis 33 m en op de top 10 m breed is. De naam is zeer goed gekozen, want vermits er glas wordt gebruikt, is de toren doorschijnend en schitterend als kristal.

Frank Lloyd Wright bouwde wolkenkrabbers van anderhalve kilometer hoog en een fantastisch museum (Foto B)

Op onze foto zie je een oude schijnbaar rustige heer. Dat is Frank Lloyd Wright, een van de grootste moderne bouwmeesters. Hij kijkt hier naar de maquette van zijn laatste werk : het Guggenheim Museum te New York, waarin honderden meesterwerken van de moderne schilderkunst zijn ondergebracht. Wright stierf in de leeftijd van 89 jaar in 1959. Het Guggenheim Museum werd na zijn dood voltooid. De expositieruimte wordt gevormd door een zes verdiepingen hoge, spiraalvormig naar boven lopende gaanderij rondom een centrale hall. Het staat aan de Fifth Avenue. De mensen die Wright bewonderen zeggen dat het Guggenheim Museum het mooiste museum van de wereld is. Zij die niet van Wright houden, beweren dat het museum gelijkt op een wasmachine ! Over smaak valt niet te twisten, maar Frank Lloyd Wright was beslist een pionier, een baanbreker en een echt kunstenaar.

Wright bouwde niet minder dan 600 gebouwen die over heel de wereld verspreid zijn. Hij werd beroemd door de bouw van het Imperial Hotel te Tokio. De geniale architect dacht aan de aardbevingen die Japan zeer vaak teisteren en hij gaf het gebouw buigzame vloeren op soepele fundamenten. Een jaar na de voltooiing van het hotel werd Tokio geteisterd door een zware aardbeving, waarbij tienduizenden mensen werden gedood en een reusachtige schade werd aangericht. Slechts één hoog gebouw van Tokio overleefde de ramp en dat was het Imperial Hotel.

Wright heeft zelf een heleboel kwaad verteld over wolkenkrabbers, nochtans ontwierp hij op het einde van zijn leven de plannen voor een wolkenkrabber uit staal en glas die te Chicago zou gebouwd worden. Hij zou 1609 meter hoog zijn en 528 verdiepingen tellen. 130.000 personen zouden er kunnen in wonen.

Eivormige gebouwen kosten minder, zijn veel lichter en toch veel steviger ! (Foto C)

De moderne architecten hebben, naar zij zeggen, de ideale vorm ontdekt : het ei. Zij dromen van pluimlichte zelfdragende gewelven, d.w.z. gewelven die men niet meer hoeft te ondersteunen door tussengeraamten. Een specialist in dit genre is de Amerikaan Fuller. Men noemt die gewelven geodetische koepels. Een koepel met een diameter van 44.20 m aan de basis weegt nog slechts 18.000 kg. Zij zijn samengesteld uit geprefabriceerde elementen en worden waterdicht gemaakt door een aluminium lint dat met kleefstof bestreken is. Dat aluminiumlint wordt in de voegen tussen de verschillende elementen geplakt. De geodetische koepels kunnen zeer vlug gebouwd worden en ze kosten niet veel. Ze zijn licht en toch stevig. Een restaurant dat volgens dit procédé werd gebouwd op de kust van Massachusetts, weerstond met succes aan stormwinden die een snelheid van 200 km per uur hadden.

De moderne architecten worstelen niet meer met de problemen van de Gotische bouwmeesters

De bouwmeesters uit de Middeleeuwen zochten naar een middel om prachtige gewelven te maken die lichter waren en minder hoefden gesteund te worden. De gewelven van de Gotische kathedralen drukken zwaar op de muren die de gewelven schragen. Ze drukken de muren naar buiten toe en het is daarom dat de muren gesteund worden door steunberen aan de buitenzijde. De moderne architectuur worstelt niet meer met deze moeilijkheid. Het gewelf van het Palais de la Défense te Parijs is een driehoekige gebogen betonplaat, die rust op drie steunpunten in de grond. Om de drukking op te vangen en te verhinderen dat de steunpunten zouden begeven, werden zij onderling verbonden door stalen kabels.

Het huis op de maan moet bestand zijn tegen de meteorieten !

Waarschijnlijk zal de mens dus eens de voet zetten op de maan, en als hij daar is zal hij trachten er te wonen. Dus moet hij een huis hebben. Hoe zal het er uitzien ? Heel wat ontwerpen werden reeds gemaakt en een ding staat vast : het dak moet er uitzien als een schild dat stevig genoeg is om het voortdurend bombardement van de meteorieten te doorstaan. Op het dak zal men eveneens een verkeerstoren zetten van waaruit het interplanetair verkeer zal geregeld worden. De afmetingen zouden zijn : 23,30 m hoog, 140,20 m lang, 115,80 m breed.

Wij hebben slechts over een paar moderne architecten gesproken, er zijn er vanzelfsprekend veel meer. De naam van een der grootste moderne bouwmeesters is je beslist bekend : Le Corbusier.

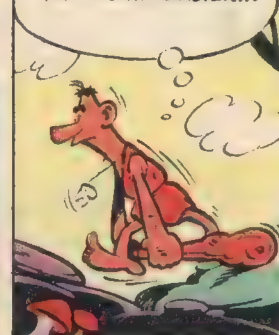
GHOER GAAT OP JACHT

DOOR E. AIDANS

62

(1) LEES: DE WILDE HORDE.

HIJ EEN GROOT DIER VANGEN !
HA! WHA! HA!
DIE KEREL HEEFT GEEN TACT!

IEDEREEN VINDT MIJ EEN NIETIG KERELTJE, MAAR IK ZAL EENS BEWIJZEN WAT IK KAN!
ARSE-NHAL

IK NEEM DIE ! IK ZIE ER GEEN GROTERE...
POLSWIJDTE 58-78

POEH ! ZO'N DING WEEGT ALS LOOD !

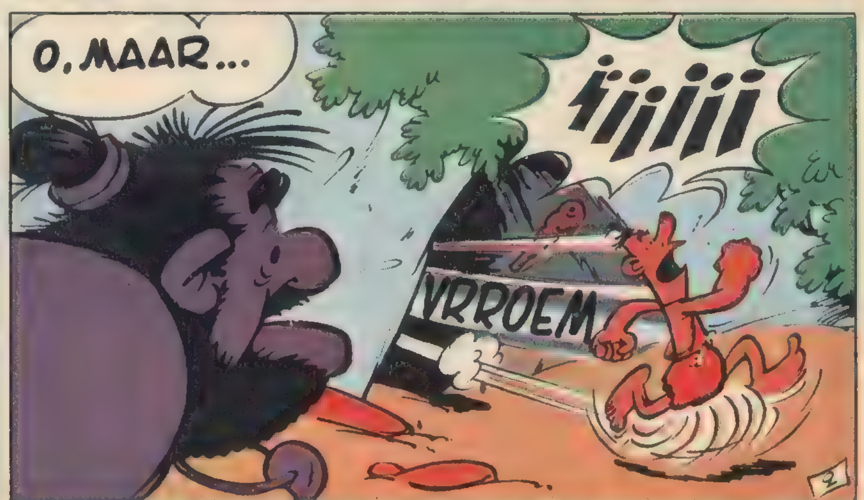
EIGENLIJK HOUD IK MEER VAN DIE KLEUR ... EN NU NAAR HET BOS TOE !

IK HOEF ME NIET TE HAASTEN OM TE WINNEN ! IK VOLG EEN POOSJE DIE SUFFERD, DAN BELEEF IK MISSCHIEN EEN PRETJE...

EVEN KIJKEN WAT ER IN DAT HOL ZIT! MISSCHIEN WEL EEN VOS! VOSSEBONT IS HEERLIJK WARM 'S WINTERS!

IK HOOR IETS DAT LICHTJES SNURKT... IK HEB EEN ECHT JAGERS-INSTINCT !

IK VOEL EEN DIKKE VACHT... GROTE HARIGE OREN... BESLIST EEN KANJER VAN EEN VOS !
GRRRR

ZODRA HIJ WEER BUITEN KOMT, GAP IK ZIJN PROOI !

O, MAAR...
IIJIJII
VRROEM

HULP! HULP!
DAT HOL MOET VOL MUIZEN ZITTEN...

WIE STOORT ER ME IN MIJN WINTER-SLAAP?

HA!HA! EEN KOLFJE NAAR MIJN HAND! EEN TIKJE VAN MIJN KNOTS EN IK SLEEP DE PRIJS WEER IN DE WACHT!

DAT WAS OP HET NIPPERTJE! MAAR GHOER IS NOG STEEDS EVEN KOEN! (1)
(1) EEN OER-UITDRUKKING OM TE ZEGGEN DAT MEN NIETS OPGESCHOTEN IS...

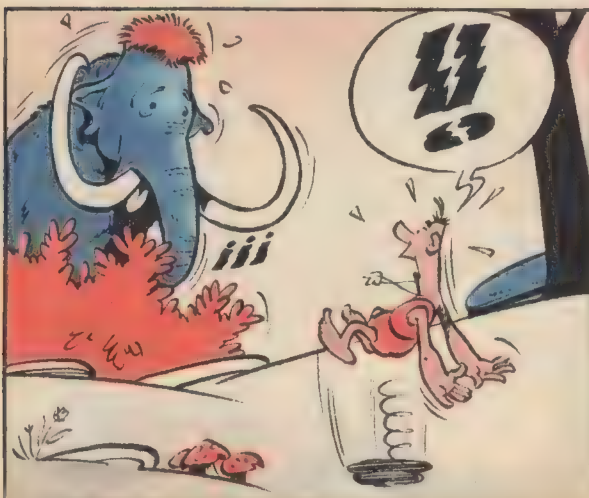

NATUURLIJK! DAT IS EEN OP-LOSSING!

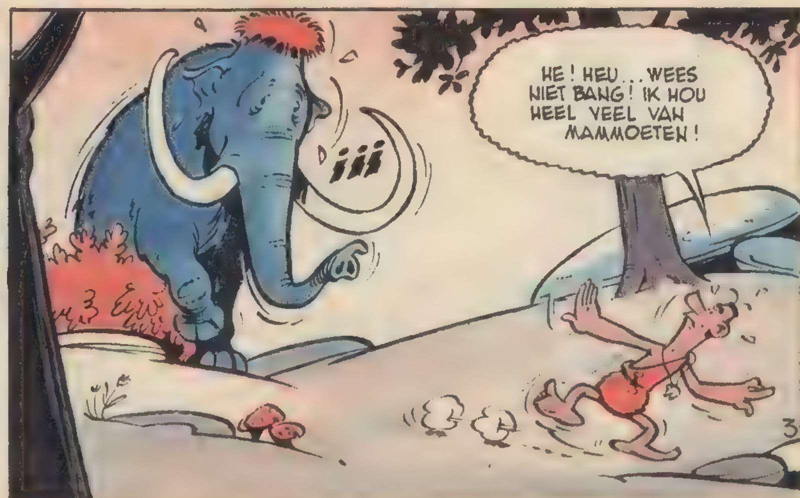

EEN NEST PASSER-MONTANUSSEN! INDIEN IK GEEN PRIJS WIN, DAN KAN IK ME TOCH OP EEN EIERKOEK VERGASTEN!

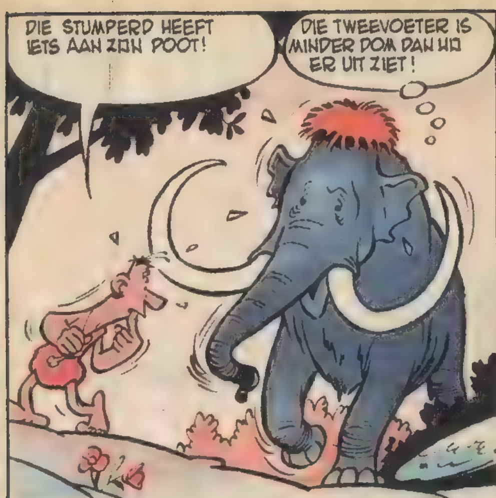

IK MOET ME EERST AAN HET NEST VAST-GRIJPEN OM EEN STEVIG HOUVAST TE HEBBEN!

DAT SNAP IK NIET!

ALLEMAAL OP MIJN MOOI ZONDAGSPAKJE IN MARTER-BONT... MAAR, IK HOOR IEMAND HUILEN...
iiiii

iii

iii
HE! HEU... WEES NIET BANG! IK HOU HEEL VEEL VAN MAMMOETEN!

DIE STUMPERD HEEFT IETS AAN ZIJN POOT!
DIE TWEEVOETER IS MINDER DOM DAN HIJ ER UIT ZIET!

IK ZIE HET AL! JE HEBT EEN SPLINTERTJE IN JE TEEN! NIET BEWEGEN, HOOR DIKKERD! EVEN OP DE TANDEN BIJTEN EN DAN BEN JE ER VAN VERLOST!

ZIE JE WEL!
DAAR LIEP IK NOU AL EEN HALVE EEUW MEE ROND!

MAAK NOU DAT JE WEGKOMT! IK BEN TE FIJNGEVOELIG! IK ZAL DIT JAAR HET TOR-HOOI WEER NIET WINNEN!
DE TWEEVOETER SCHIJNT BE-DROEFD!

JAMMER! INDIEN IK EEN GROOT BEEST ONTMOET HAD...
IK VIND DIE BAGHOE EEN LEUKE KEREL

WAAROM LOOP JE ME ACHTERNA! WAT WIL JE?
HOE ZAL IK HEM DAT VERKLAREN?

VERMITS JE ERAAN SCHIJNT TE HOUDEN, KOM DAN MAAR MEE!
IK HOU ER AAN...

LATER IN HET KAMP...
WAAR BLIJFT KA-LEBOER? ALLE JAGERS ZIJN REEDS WEERGE-KEERD! HIJ EN GHOER ZIJN DE ENIGEN DIE WE NOG MISSEN!
KIJK, CHEF!

LACH ME NIET UIT! IK HEB NIETS GEDAAN...

GHOER IS DE WINNAAR!
LEVE GHOER!
HET IS EEN VER-RASSING, MAAR HIJ IS DE WINNAAR!

DAAR HEB JE KA-LEBOER OOK, CHEF!
EINDE.

Dan keert weer naar Woomera en denkt na over de geheimzinnige dood van zijn vader. De houding van de hond bevreemdt hem echter...

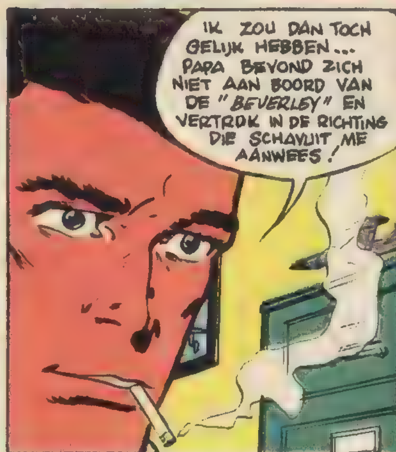
Het Geheim van

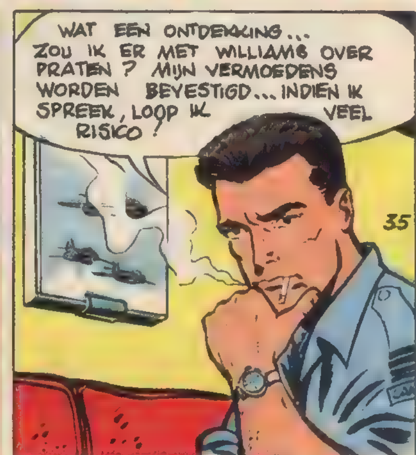

DAN COOPER

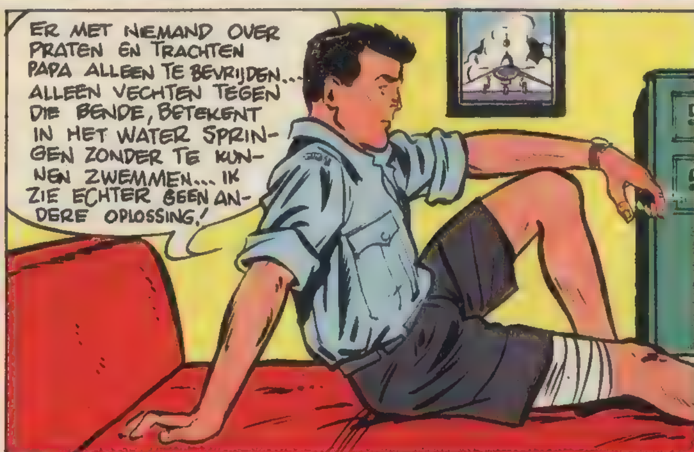
A. Weinberg

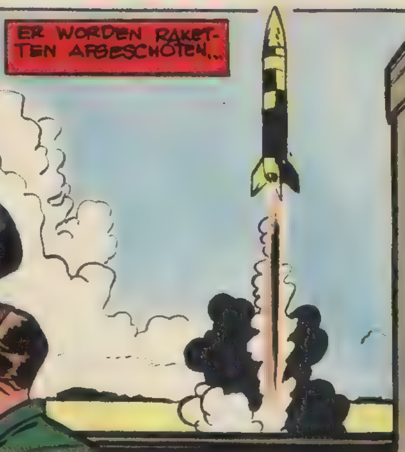

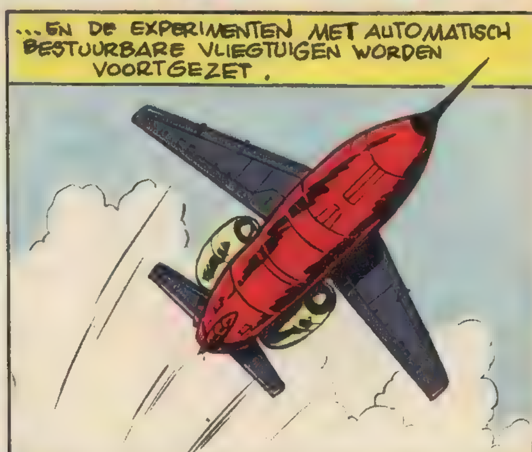

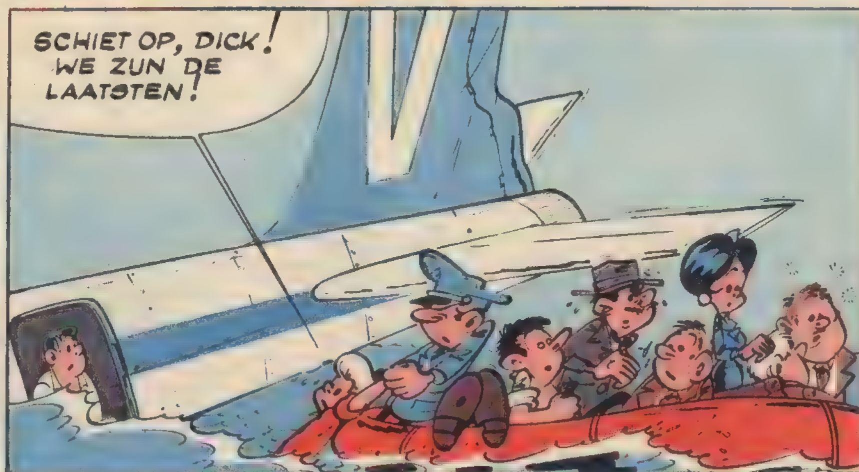
WORDT VOORTGEZET

Dick en Phil hebben een prijsvraag gewonnen en maken een zeer bewogen reis naar de Polynesische eilanden

DIDI-SODA

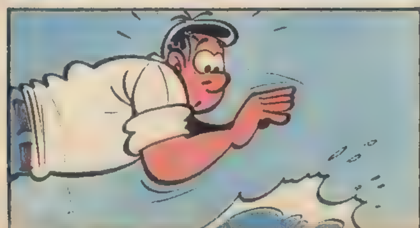

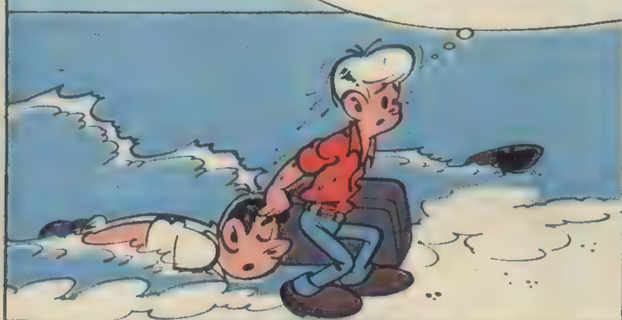

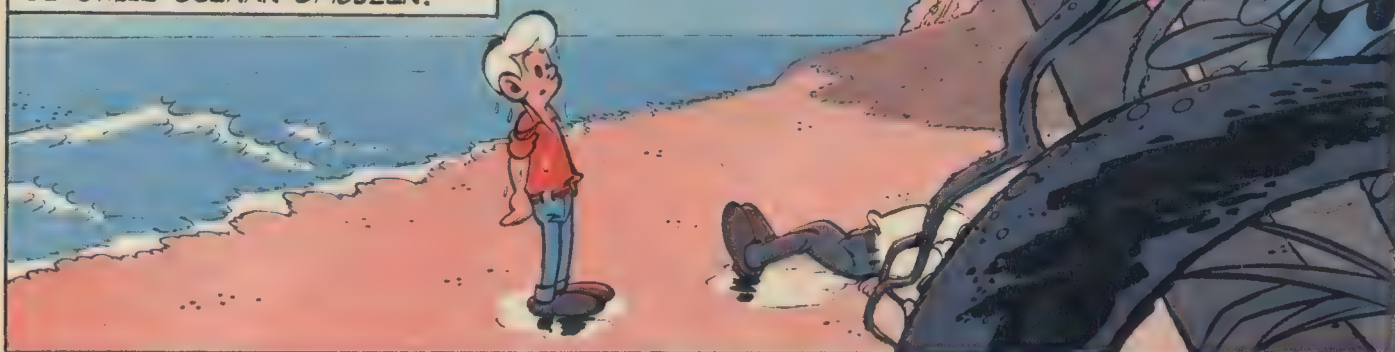

HET ATOOMEILAND

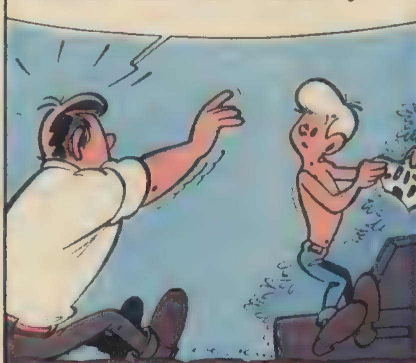
TEK. Fomke
SCEN. YVES DUVAL.

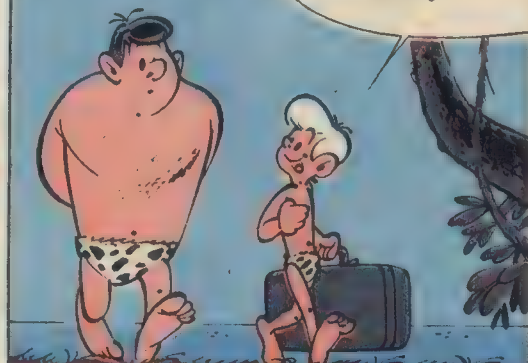

WORDT VOORTGEZET

DE KAMERADEN

EEN VERHAAL DOOR P. STEP
GEILLUSTREERD DOOR R. LEONARD

DE lichten van Cap Douro verschenen onder de vleugels van het vliegtuig. Didier boog het hoofd naar buiten om ze beter te zien en de frisse nachtwind blies hem in het gelaat. Didier was tevreden. Hij liet de stuurknuppel los en het toestel gleed langzaam naar de vlammen toe die daar beneden dansten op het fluweel van de nacht als een boodschap, een lokroep. De piloot, die sedert uren niets anders had gehoord dan het geronk van de motor en het huilen van de wind, die zich stijf voelde van het lange zitten, glimlachte en hij dacht aan de mannen die hem beneden opwachtten.

Drie vuren, opgesteld in een driehoek, brandden en de verbrande benzine liet zwarte rookwolken na. Didier zette zijn Bréguet zacht op de grond en reed nog enkele meters over een zandweg. Hij was gelukkig.

Een man in donkere overall wenkte hem toe en Didier herkende Ramon, een van de twee Spaanse werktuigkundigen. Zijn collega trachtte de vuren te onderhouden, die telkens weer dreigden door de sterke woestijnwind te worden gedoofd, en veel benzine hadden ze niet.

Didier hield van die landingen, de nacht en de woestijn. Hij was voor de mannen die op Cap Douro bleven een stuk van de verre wereld waarvan zij afgesneden waren. Hij vond het prachtig bij hen te zijn, men voelde zich daar niet alleen. Na vele uren zijn leven te hebben gewaagd voor een half dozijn postzakken, was het goed de vaste grond weer onder de voeten te hebben. Men was opnieuw tevreden met de goede aarde. De landing op Cap Douro, wanneer de nacht neerviel over Afrika, betekende een sober avondmaal genoten met een echte vriend. Deze laatste zou dan op zijn beurt opstijgen om de postzakken nog dieper in het land te brengen.

Het vliegtuig stond stil, de motor zweeg. Didier stak het hoofd uit de kajuit en gespte zijn helm los. Het verwonderde hem dat zijn vriend hem niet tegemoet kwam gelopen. Toen hij zag wie uit het kleine gebouw kwam, fronste hij zijn wenkbrauwen. Hij herkende de nonchalante gang van die lange, magere gestalte.

— Is het Boris ? vroeg de piloot.

— Ja, antwoordde Ramon. Je vriend had gisteren te Oliva motorpech en daarom is hij niet tot hier kunnen komen. Boris vloog in zijn plaats.

De grote vreugde van Didier verdween als bij toverslag. Hij voelde zich eensklaps zeer moe van de lange tocht die hij achter de rug had en de vlucht die hij de volgende dag zou moeten volbrengen lokte hem niet meer aan. Met slepende gang liep hij op het eenvoudige gebouw toe.

— Je avondmaal staat klaar !

— Dank je, Ramon, maar ik heb geen honger.

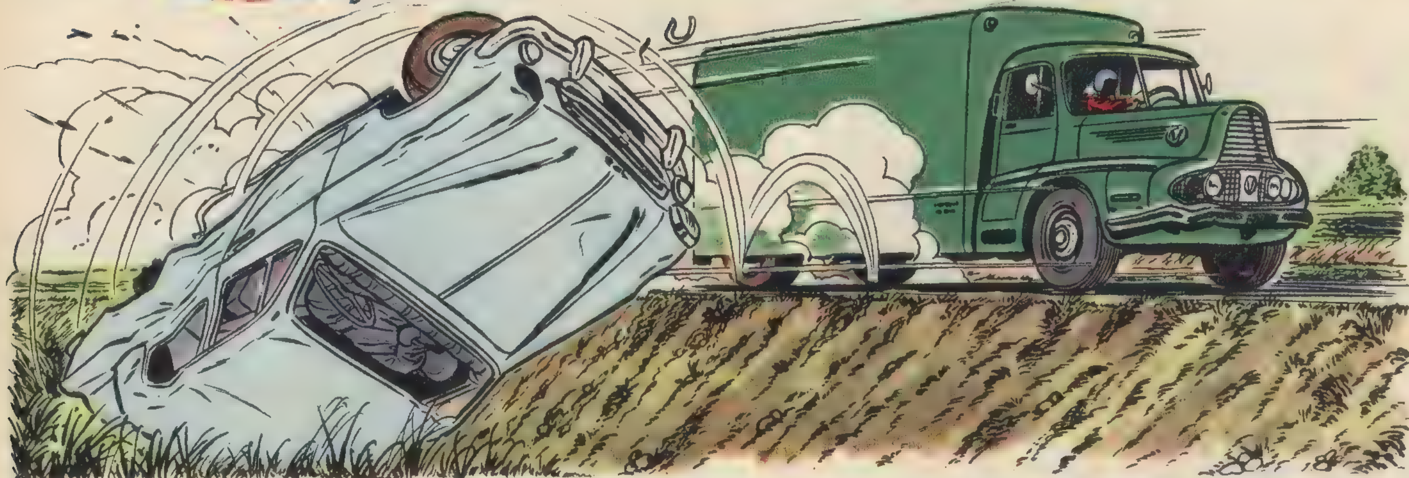
KOM MEE NAAR PAGINA 24

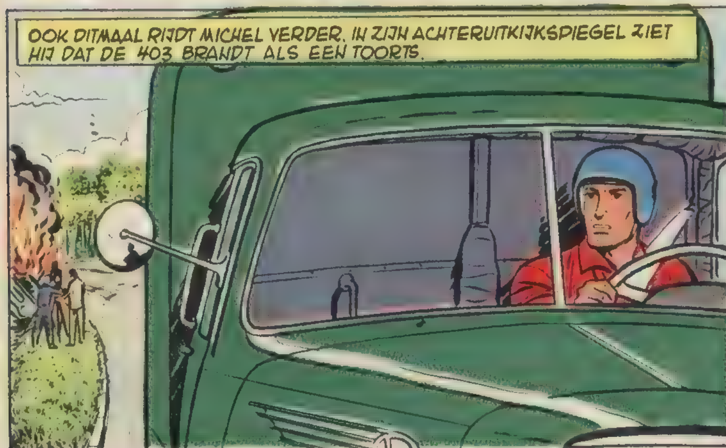
Michel Vaillant

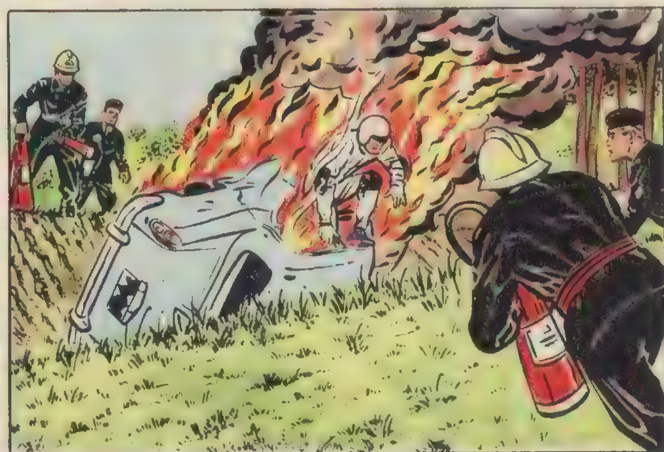
door Jean Graton

DE WAAG

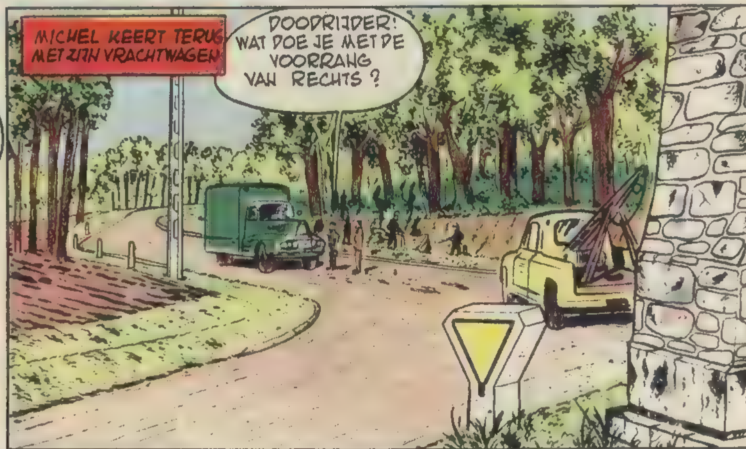
Michel. ~~ereikt de plaats waar de botsing moet gebeuren. En inderdaad, hij botst

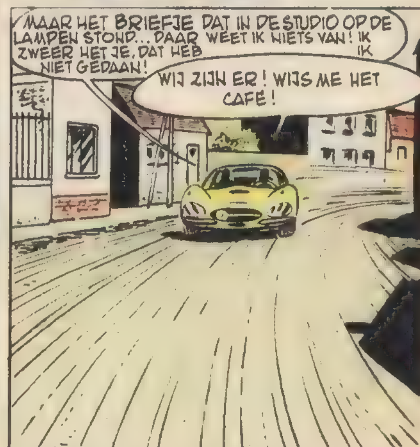

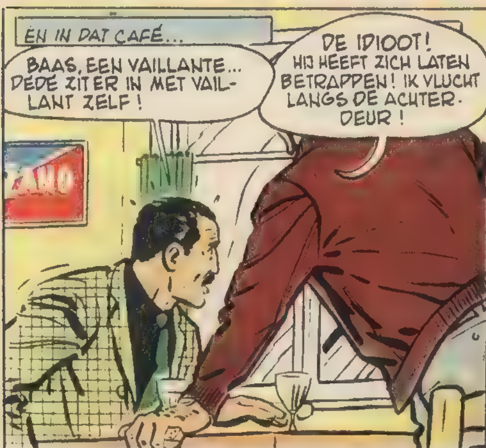
...egen de wagen van Gil en...

WORDT VOORTGEZET

DE KAMERADEN

VERVOLG VAN PAGINA 21

Het eenvoudige maal dat voor hem een feest was wanneer hij het samen met zijn vriend kon verorberen, betekende eensklaps niets meer. De twee mannen. Didier en Boris, groetten elkaar nauwelijks.

— Goedenavond.

— Goedenavond.

— Goede reis gehad ?

— Niet zo kwaad, maar je zal goed uit je ogen moeten kijken vannacht want het weerbureau voorspelde storm. De wind is opgestoken en het zand stuift reeds hoog op...

Didier was haast blij omdat hij Boris dat eerder slechte nieuws kon geven, maar Boris haalde de schouders op en zei :

— De moeilijke karweitjes zijn altijd voor mij, nietwaar ? En niemand kan het wat schelen of ik al dan niet veilig land...

Dàt was Boris van top tot teen : altijd zeuren, altijd klagen... « Niemand houdt van mij, het kan niemand een snars schelen of ik veilig land, enz... » Didier begreep de toespeling die Boris maakte zeer goed. Op zekere dag te Alicante, was hij ziek geweest en had hij zijn vlucht niet kunnen maken. Boris was aangeduid om in zijn plaats te vliegen en was boven de Middellandse Zee in een zeer zware storm terecht gekomen. Nadien had hij iets gezegd over piloten die beter hun leven op een kantoorkrukje zouden slijten... Dat was te veel geweest en Didier was bovenarms op Boris gevlogen. De andere piloten hadden hen spoedig weer uit elkaar getrokken en tot bedaren gebracht, maar sedert die dag verwensten Boris en Didier elkaar hartgrondig.

* * *

Didier friste zich een beetje op en ging dan eten. De twee mannen zaten tegenover elkaar aan een kleine tafel, maar zeiden geen woord. Na het eten ging Didier buiten voor de deur een sigaret roken en hij herinnerde zich de avonden dat hij daar met zijn vriend stond, dat zij beiden rookten en stilzwijgend naar de sterren keken. Didier voelde zich alleen te midden van het verlaten landschap. Boris kwam buiten, hij had zijn helm reeds opgezet en zei :

— Tot kijk !

— Tot morgen...

De werktuigkundigen duwden het vliegtuig op de piste, Ramon trok aan de schroef, de motor sloeg aan. Het vliegtuig reed over de piste, steeg op en verdween in de richting van het westen.

Didier sliep zeer slecht, de storm was opgestoken en de wind dreef grote zandwolken voor zich uit. Geen enkele maal dacht Didier aan Boris, die met zijn broze toestel heel de nacht tegen de storm moest vechten en beslist zand in de cylinders zou krijgen. Het was pas 's morgens, toen hij zag dat het vliegtuig nog niet was teruggekeerd dat hij aan Boris dacht.

De uren verliepen en brachten geen nieuws, de zon vlamde aan de horizon, de wind scheerde over de woestijn en het zand drong door tot in alle hoeken en spleten. Didier dacht aan Boris die misschien ergens een noodlanding had moeten maken en om hulp riep. Boris was geen vriend, integendeel. Maar toch voelde hij op dit ogenblik de band die alle piloten ter wereld met elkaar verbindt. Hij was solidair met de man in nood en wou hem helpen. De bevelen waren echter zeer streng. Hij mocht de kleine vliegbasis niet verlaten voor er 's avonds een vliegtuig uit Europa geland was. Opstijgen in die storm betekende trouwens zelfmoord.

Didier keek op zijn klokje. Het was drie uur. Hij haalde zijn helm, gespte hem vast op het hoofd en Ramon, die hem gadesloeg, vroeg :

— Waar ga je naartoe ?

— Duw mijn vliegtuig op de piste en vul de tank...

— Je wil toch niet opstijgen in dat weer ?

Didier haalde de schouders op. Woorden waren hierbij trouwens niet nodig. Opstijgen was in strijd met het reglement, maar toch moest hij het doen. Hij moest Boris helpen... Hij stapte in zijn kajuit, liet de remmen los, de schroef draaide reeds en de motor sloeg aan. Didier keek nog even onder de vleugels en zag dat Ramon grote gebaren maakte. Hij schreeuwde en boven het geronk van de motor uit hoorde Didier :

— Wacht !

Ramon wees naar de hemel, Didier volgde de hand van Ramon en zag een zwarte stip langzaam naderen en dalen. Hij begreep pas volledig wat er gebeurde, toen het vliegtuig geland en Boris uitgestapt was.

— Motorpech ! zei Boris tot Ramon. Het was niet zo erg, ik heb de motor zelf kunnen herstellen en ik heb me door de storm heen geworsteld...

Dan keek hij naar het toestel van Didier. Hij naderde en zei :

— Waar vloog jij naartoe ?

— Ik ging je zoeken.

Boris bekeek Didier. Hij was piloot. Hij wist dat er moed toe nodig was in die storm op te stijgen om iemand te gaan zoeken. Didier sprong uit zijn toestel, Boris haalde een verfomfaaid pakje sigaretten uit zijn zak, stak het Didier toe en zei :

— Een sigaret ?

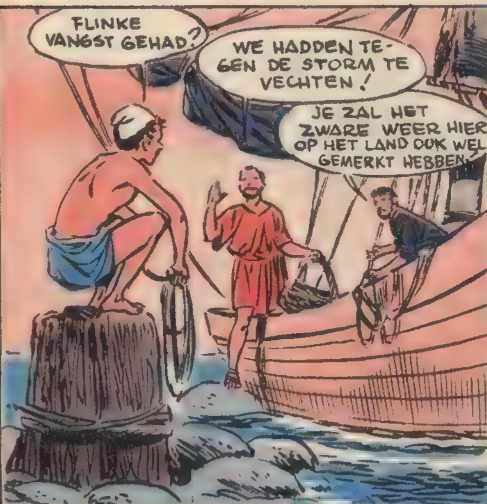
Didier knikte en stak een sigaret op. Zij wandelden samen naar het kleine postgebouw, zij spraken niet. Beiden wisten zij dat zij een nieuwe vriend hadden gevonden.

EINDE

PALESTINA TEN TIJDE VAN CHRISTUS

SCENARIO: Y. DUVAL - TEKENINGEN: L & F. FUNCKEN

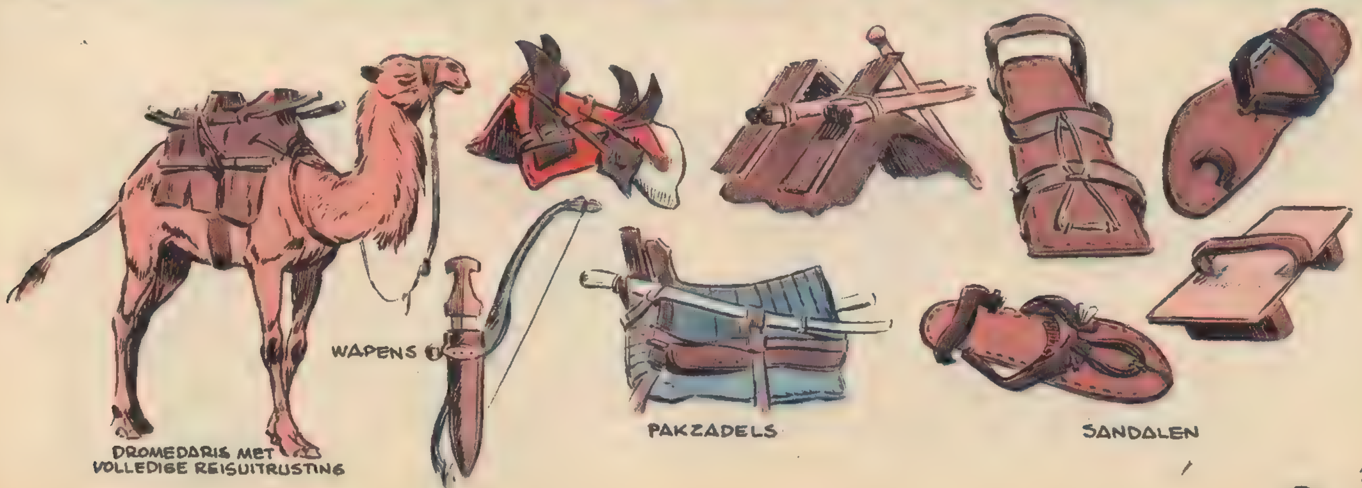

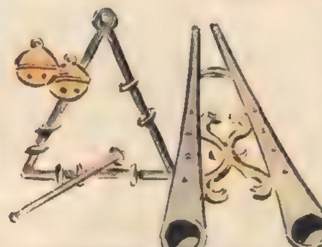

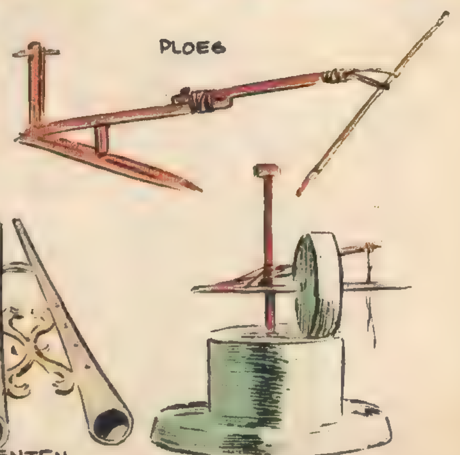

MUNTEN

AARDEWERK UIT HEBRON

JUWELEN

MUZIEKINSTRUMENTEN

PLOEG

PLETMOLEN VOOR GRAAN

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE

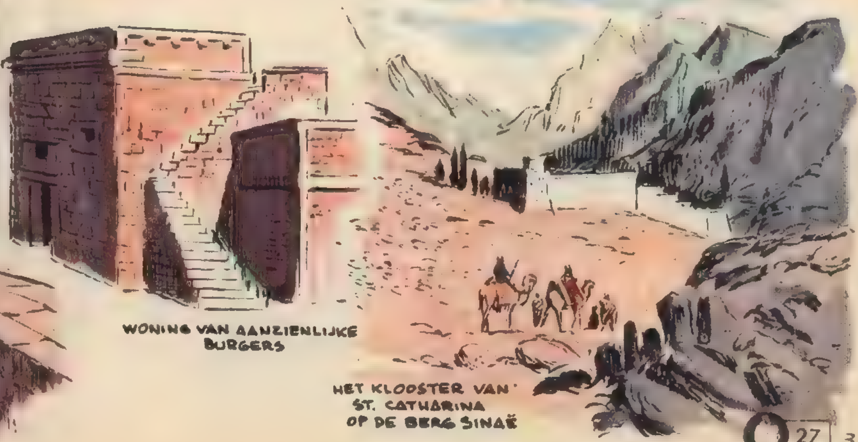

VORMEN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !

IK ZWEER DAT IK HET DIE KEREL BETAALD ZAL ZETTEN!
IK BELOOF JE TE HELPEN OM HEM WEER TE VINDEN!

EEN TAPIJTENKOOPMAN? MISSCHIEN KUNNEN DE RIJKE KOOPLUI IN DE TEMPEL ONS INLICHTEN...

VERDRAAID! DAAR ZIJN ZE... IK MENG ME TUSSEN DE MUNTMEESTERS. EEN HEIDEN HEEFT HET RECHT NIET DE TEMPEL TE BETREDEN...

INTUSSEN IN DE TEMPEL...
BUITEN! JULLIE BESCHOUWEN HET HUIS VAN MIJN VADER ALS EEN KOOPHUIS!

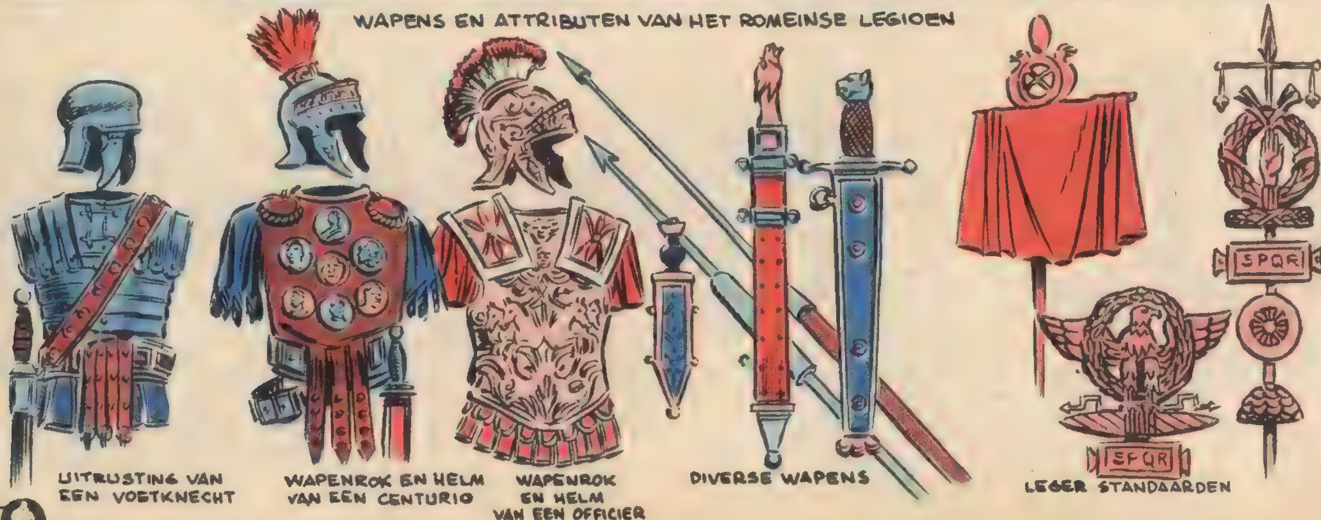

WAT IS ER AAN DE HAND? WIE HUILT HIER ZO?
EEN GALILEEËR DIE BEWEERT DAT HIJ DE ZOON VAN JAHWEH IS!

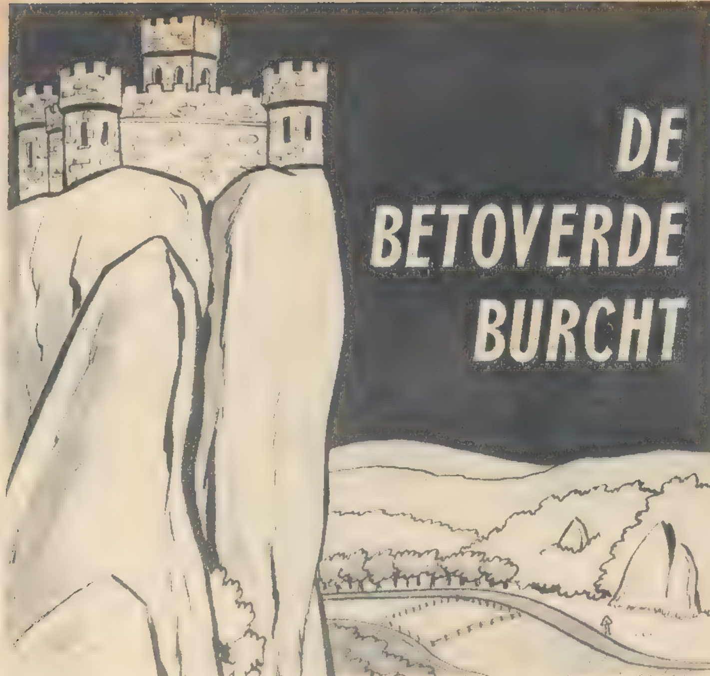

WAT EEN DRUKTE! DIE FARIZEEËRS MOETEN STEEDS KIBBELEN!
KIJK! DAAR STAAT JE AANRANDER!

JE ZAL NIET MEER ONTSNAPPEN, BOOSWICHT! GEEF ME EERST HET GELD WEER DAT JE VAN ME WEGNAM!

EN EVEN LATER...
JE HOEFT JE GEEN ZORGEN MEER TE MAKEN, JONGEN! IK HEB EEN FIJN BAANTJE VOOR JE!

VAN DIE DAG AF VERANDERDE HET LEVEN VAN DANIEL...
NU BEN JE DE OFFICIËLE SCHENKER VAN HET 17E LEGIOEN!
EINDE

WAPENS EN ATTRIBUTEN VAN HET ROMEINSE LEGIOEN
SPQR
SPQR
UITRUSTING VAN EEN VOETKNECHT
WAPENROK EN HELM VAN EEN CENTURIO
WAPENROK EN HELM VAN EEN OFFICIER
DIVERSE WAPENS
LEGER STANDAARDEN

Onze lezer Leopold Houthooft uit Puurs heeft een echt griezelverhaal voor ons geschreven. Wij vonden het stukje zeer flink ineen getimmerd en laten het hier volgen.

TWEE donkere gedaanten schoven langs het steile bergpad. De burcht tekende zich schril af tegen de heldere maannacht. De gedaanten bleven voor de vervallen slotpoort staan, keken angstvallig om zich heen en slopen toen naar binnen. Het binnenplein leek wel een vuilnisbelt met al de vaten, ledige blikken en roestig gereedschap. De schaduwen gleden voorzichtig langs de chaos naar de overkant van het plein. Plotseling stootte een van hen tegen een kist en onmiddellijk schoot er een helgroene vlam omhoog die de omgeving spookachtig verlichtte. Net toen alles weer stil geworden was klonk er een onheilspellend hoongelach dat de indringers deed sidderen. Ze hoorden de zware ingangspoort achter zich dichtvallen en gek van angst holden de twee schaduwen een deuropening voor hen binnen. Ze waren in een klein vertrek beland waar ze langzaam tot bezinning kwamen. Na een poosje durfden ze weer bewegen en toen ze al tastend langs de muren liepen, ontdekten ze een trap. Ze stonden net op het punt die te bestijgen toen een hartverscheurende gil de diepe stilte aan flarden rukte. De twee onbekenden tuurden radeloos om zich heen en plots stokte het bloed in hun aderen.

Boven aan de trap ging een deur open en er verscheen een geraamte. De twee onbekenden maakten rechtsomkeer en stonden even later op het binnenplein.

— Zijn wij in de hel beland ? vroeg Jim.

Jerry had geen tijd om te antwoorden, want hij werd samen met zijn vriend door stevige handen in een bodemloze ravijn gesleurd.

Wanneer Jim weer tot bezinning kwam stond er een onbekende man over hem heengebogen. Jim herinnerde zich eerst niet wat hem overkomen was en zijn hoofd deed zo vreselijk pijn. Hij trachtte zich op te richten, doch voelde dat zijn handen en benen gebonden waren... Even later verloor hij terug het bewustzijn.

Wanneer Jim na onbepaalde tijd weer wakker werd keek hij recht in het licht van een gloeilamp die aan de zoldering hing. De hoofdpijn was verdwenen en toen hij zijn ogen langzaam langs de muren liet glijden, ontdekte hij in een hoek een hele stapel dollars.

Jim floot tussen de tanden en begreep plotseling hoe de vork in de steel zat.

De burcht was niets anders dan de schuilplaats van een bende valsmunters die iedereen lieten geloven dat het kasteel betoverd was om de nieuwsgierigen op een afstand te houden.

— Waarom moest ik Jerry hierheen lokken om eens een avontuur te beleven ? vroeg Jim zich angstig af.

— En waar is Jerry ?

Jim bemerkte dat hij zich alleen in het vertrek bevond.

Plotseling klonk er ergens een knal, gevolgd door mitrailleurvuur. Na een geweldige ontploffing werd alles weer stil, de deur vloog open en Jim jubbelde :

— Jerry !

Terwijl Jerry de boeien van Jim losmaakte vertelde hij het hele verhaal :

— Ik kon ontsnappen en de politie waarschuwen.

— En de geweerschoten dan ? vroeg Jim.

— Die werden veroorzaakt door handgranaten. De politie heeft heel de bende ingerekend.

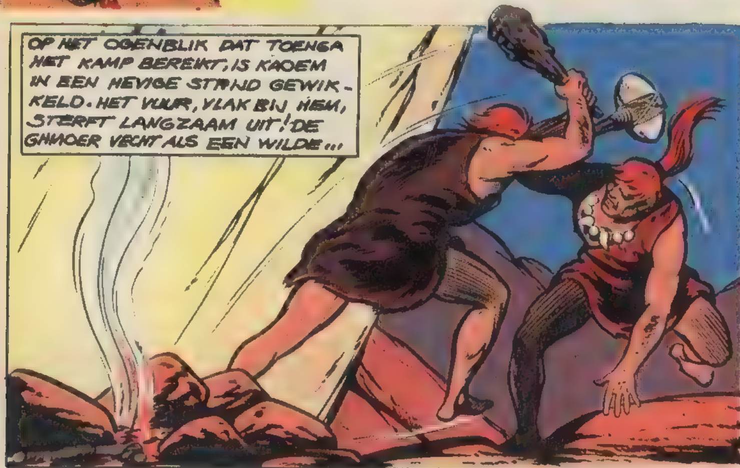
Jim en Jerry verlieten opgelucht de betoverde burcht en reden in de veilige politiewagen huiswaarts.

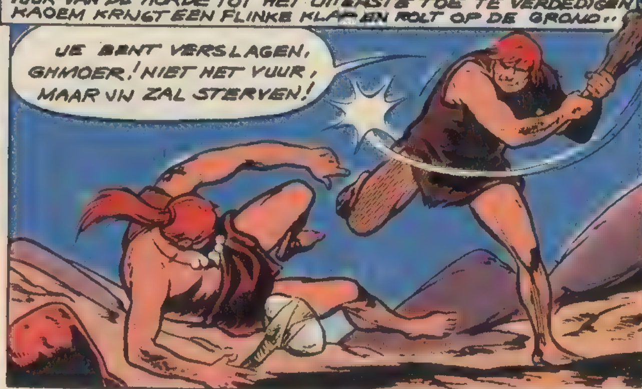
De burcht tekent zich nog steeds schril af tegen het verlaten landschap, maar iedereen weet nu dat de burcht niet betoverd is...

De Grote strijd

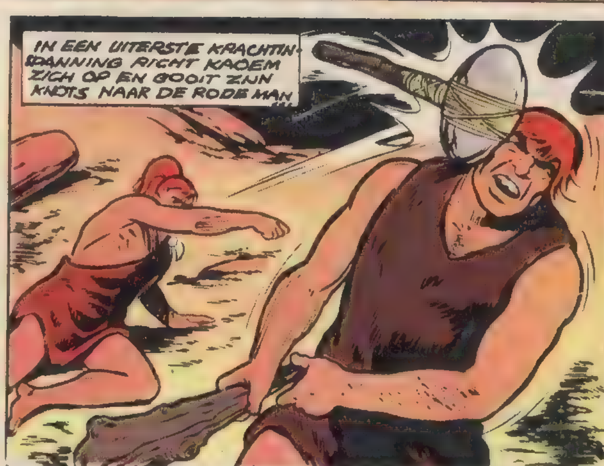
De onverwachte tegenaanval van Toenga

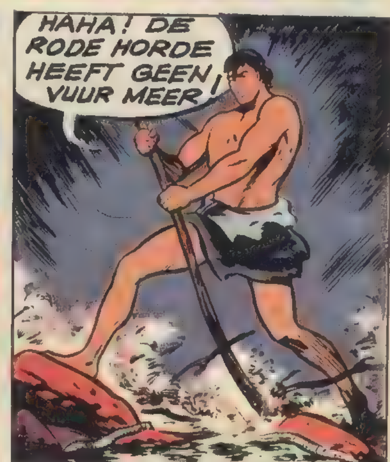

VAN TOENGA

DOOR AIDANS

Kaoem zaait paniek bij de Rode Mannen...

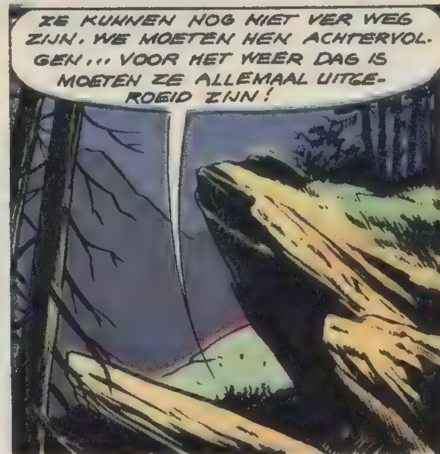

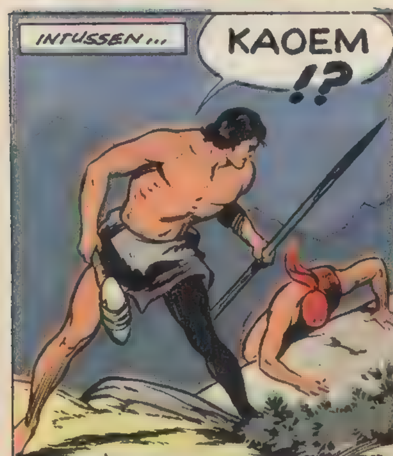

78

WORDT VOORTGEZET

BRUSSEL: HET EUROPEES
VAN DE TEKEN

Jean-Pierre Deshayes, adjunct-producer (centrum), Ray Goossens, realisator (links) en Pierre Wattiez commercieel directeur (rechts), beraadslagen.

VORIGE week hebben wij je het boeiend avontuur van BELVISION verteld. Nu weet je echter nog niet hoe tekenfilms worden gemaakt en daar wij er van overtuigd zijn dat je daarin belang stelt, hebben wij de specialisten van BELVISION geïnterviewd. Wil je het naadje van de kous weten, volg ons dan naar de Studio's.

DE VOORBEREIDING : VAN SCENARIO NAAR FILM

Waarmee begint men wanneer men een tekenfilm wil maken ?

Met het scenario. Je moet een origineel verhaal hebben of een boek of een album dat voor de film werd bewerkt.

Heet men de bewerking van een scenario voor de film niet script ?

Inderdaad. Door script verstaat men de cinematografische aanpassing van een scenario of tekst. Het oorspronkelijk verhaal wordt soms belangrijk gewijzigd; het wordt getransponeerd.

En wat volgt nadien ?

Dan volgt de story-board, d.w.z. de illustratie van iedere scène van de script door een schets. Bij iedere schets worden er een aantal technische instructies gevoegd. De story-board wordt dan een laatste maal aan de auteur voorgelegd.

Is dat alles ?

Neen, helemaal niet. Dan komt de lay-out of de systematische uitwerking, scène na scène, van de story-board. De duur van elk gebaar wordt nauwkeurig aangegeven, evenals de camerastand, de juiste omlijsting, de stand van de voorgrond en van de decors.

En wanneer is men dan eindelijk toe aan teksten en vertolkers ?

De teksten van de vertolkers worden vastgelegd op geluidsband. Deze band dient als leidraad voor de realisatie. De tekeningen voor een tekenfilm worden gemaakt in functie van de geluidsband en niet omgekeerd.

Ik veronderstel dat ook de decors zeer belangrijk zijn ?

Ja, dat is waar. De decorontwerpen (of schetsen in kleuren) bepalen de atmosfeer waarin elke scène en iedere actie zich moet afspelen. Door een juiste keuze van atmosfeer en omgeving doet men de figuren beter tot hun recht komen.

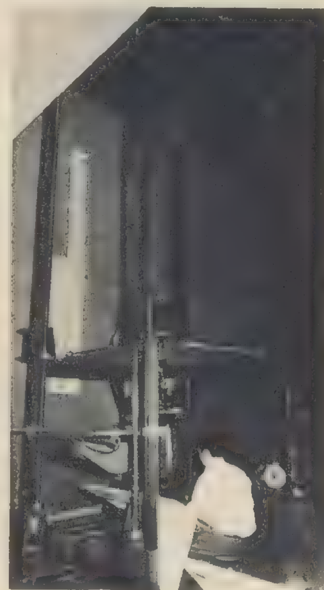
Kan je ons thans iets vertellen over de figuren zelf ?

Men maakt modeltekeningen, of zo je wil model-sheets, van ieder personage. Iedere figuur wordt van uit alle hoeken en in alle mogelijke standen bekeken. De gelaatstrekken worden echter vereenvoudigd. Herinner je even kapitein Haddock die wij in het vorig nummer hebben gepresenteerd.

Ja, ik begrijp het. Je legt de nadruk op de beweging, op de actie. Maar je moet de figuren toch ook « blozende wangen » geven, indien ik het zo mag uitdrukken ?

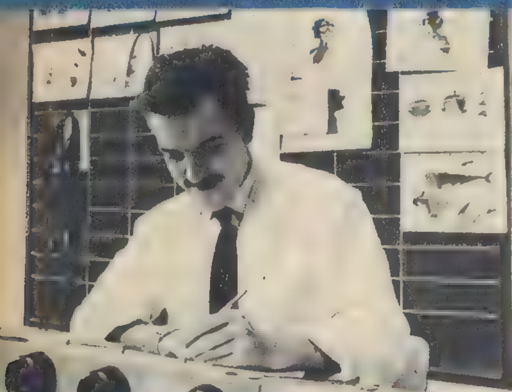
Je bedoelt dus dat wij ze ook moeten kleuren ? Vanzelfsprekend ! De kleuren worden zowel voor de decors als voor de figuren met de uiterste zorg bestudeerd en gekozen. Wij hebben een gamma van 120 verschillende kleuren.

Fantastisch ! En zijn wij nu klaar met de voorbereiding ?

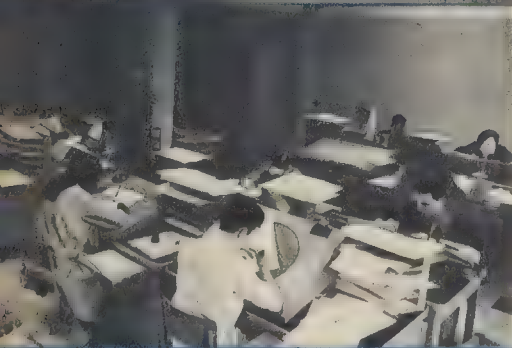

BELVISION beschikt over de hoogste opnametafel ter wereld : 5,60 m.

Nog even geduld. Wij hebben nog de timing en de timing bepaalt de snelheid en de duur van iedere beweging, evenals het ritme van de verfilming. Door timing verstaat men ook de ontleding van iedere scène in beelden en er zijn 24 beelden per seconde.

Willy Lateste, de chef-animator tekent met de linkerhand !

De ploeg der animators gekiekt tijdens hun werk.

De in potlood getekende figuren worden met Oostindische inkt op cellofoanblaadjes overgetekend.

Een kiekje in het studio van de decortekenaars.

De coloristen die goochelen met 120 basiskleuren.

HOLLYWOOD
FILM!

DE UITVOERING: DE NAUWKEURIGHEID VAN EEN UURWERKMAKER

De lange en zorgvuldige voorbereiding heeft tot doel een maximum rendement te bekomen voor een minimum aan inspanning. Dat is trouwens de éérste vereiste voor de rentabiliteit van een tekenfilm.

Kunnen wij nu tot de eigenlijke realisatie overgaan?

Ja, en dan staan we meteen voor het eerste probleem: de animatie van de figuren. De hoofdanimator, bijgestaan door zes gespecialiseerde animatoren, ontwerpt de bijzonderste fasen van iedere beweging. Die schetsen worden dan aangevuld door een tiental hulpanimatoren die de tussentekeningen maken. Door tussentekeningen verstaat men de tekeningen tussen de bijzonderste- of hoofdbewegingen.

Kan je daarvan een voorbeeld geven?

Ja: een man slaat een spijker in een muur. De hamer heeft een halve seconde nodig om op de spijker neer te komen. Voor deze zeer eenvoudige beweging zijn reeds twaalf tekeningen nodig: twee hoofdtekeningen (een voor het begin, een voor het einde van de beweging) en tien tussentekeningen.

Gaat het hier reeds om definitief afgewerkte tekeningen?

Neen, die tekeningen worden gefilmd in zwart-wit om te kijken of ze wel goed zijn. Zijn ze niet goed, dan kunnen ze gecorrigeerd worden.

Gebruik je reeds decors voor die proefband?

Ja, ook van de decors bestaan er ontwerpen. Indien ze goed zijn worden ze nadien voltooid.

Wat gebeurt er wanneer je helemaal tevreden bent over de animatie?

Dan worden de in potlood getekende figuren met Oostindische inkt op cellofaanblaadjes overgetekend en daarna gekleurd aan de hand van onze 120 basiskleuren. Ze zijn nu kant en klaar om gefilmd te worden.

Daarmee komen we dan aan de eindfase?

Ja, zo ongeveer. De figuren worden op de decors gelegd en beeld na beeld gefilmd. De camerastand blijft ongewijzigd, terwijl de opnametafel in beweging wordt gebracht. De film wordt dan naar het laboratorium gezonden om ontwikkeld te worden. Vervolgens wordt er een internationale geluidsband gemaakt met muziek en geluid. Die band wordt gemixt met het gesproken woord en dat geheel wordt ten slotte gesynchroniseerd met het beeld. Na al deze operaties beschikt men over een tekenfilm in kleuren die klaar is voor de projectie.

MEER DAN EEN PIJL OP ZIJN BOOG!

Beste vriend, nu weet je er alles van en indien je er de lust en de moed toe hebt, dan kan je zelf een tekenfilm maken. Nu, alle gekheid op een stokje, het is niet zo eenvoudig als het er uit ziet. Men moet veel moeilijkheden overwinnen en problemen oplossen alvorens een tekenfilm kant en klaar ligt.

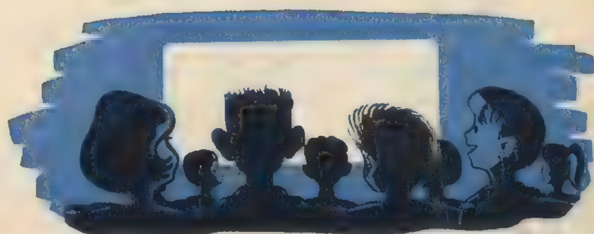
Volgende week vertellen wij dan een en ander over de plannen die BELVISION voor de toekomst heeft, want BELVISION heeft meer dan één pijl op zijn boog. Het Europees Hollywood van de tekenfilm belooft je nog vele aangename verrassingen.

Beeld uit Pinocchio: twee schattige eekhoorntjes.

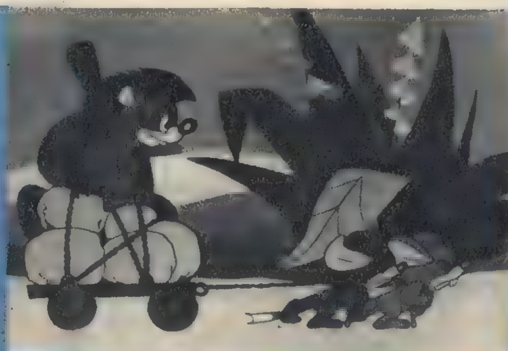

Pinocchio en twee rare gezellen.

José Dutillieu en Jozef Marissen aan de montagetafel.

Een tafereeltje uit het Betoverd Bos.

Een leuke scène uit Lucky Duck.

BOLIVAR

door Greg

ONZE TV-STRIP

LA CUCARACHA
LA CUCARACHA

AAN TAFEL!

COYOTES ETEN ZELDEN MUIZEN, MAAR DE UITZONDERING BEVESTIGT DE REGEL!

DE BOUILLON DIE IK VOOR MIJN ELFUURTJE HAD OPGEZET IS KLAAR!

!

PIEP!

DAT WORDT EEN HEERLIJK SOEPJE!

PIEP?

BEWONDER...

PLOK

...MIJN HANDIGHEID!

?

PIEP!

!

PIEP!

PIEP!

!

HAAAA! IK GEEF ME OVER! HOU OP!

PIEP!

INDIEN IK HET GOED BEGRIJP WERD IK WEER BEETGENOMEN!

PIEP!

EN DAAR HEB IK ZO VRESELIJK HET LAND AAN!

CARAMBA! MIJN TOEKOMST ZIET ER NIET ROOSKLEURIG UIT!

MIJN ENIGE KANS OM AAN ZIJN WRAAK TE ONTSNAPPEN IS VLUG VAN PROGRAMMA TE VERANDEREN! IK DRAAI DE KNOP OM!
KLIK

?
KLIK

WAAR BEN IK?

IK WAS IN EEN UITZENDING VAN EEN CATCHMATCH! WAAR IS MIJN TEGENSTREVER?

DAT HEEFT EIGENLIJK GEEN BELANG! IK ZAL TEGEN JOU VECHTEN!
GLIP!

VERDEDIG JE!
BOEM

WING!
STERVEN OF VAN PROGRAMMA VERANDEREN!
KRAK
KRAK
KLIK

OEF! IK BEN GERED!
KLIK

IK BEN ECHTER NIET IN MIJN EIGEN UITZENDING TERECHT GEKOMEN! IK ZIE BOLIVAR NIET!
?

WAA!
O, PARDON!

WAAROM HEB JE PLOTSELING DE PLAATS INGENOMEN VAN MESSIRE DOZEM, TEGEN WIE IK DE EER HAD TE VECHTEN?
?

IK VRAAG ME AF, HOE DE EPISODE VAN LANSELOT ZONDER MIJ ZAL EINDIGEN!
IK HEB HET GESNAPT!
KLIK

IK BEN WEERGEKEERD...
KLIK
SPLOFFH

VRESELIJKE VERGISSING! IK ZIT IN DE PAN!
MAAK JE NIET BEZORGD! IN VERGELIJKING MET DE OVERIGE UITZENDINGEN MOET JE JE NERGENS OVER BEKLAGEN!

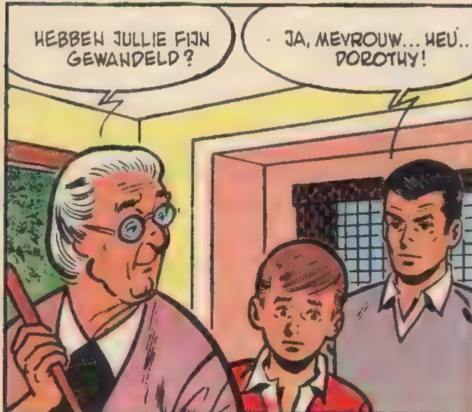
VERDWIJN UIT MIJN FEUILLETON!
EN JIJ UIT MIJN MATCH!
MAAR, HEREN, IK VERZORG HIER HET KEUKENHOEKJE!
?
DRINK RADIJSJESSAP!
DIT WAS HET EINDE VAN VERGEET NIET TE LEZEN
EINDE

JIMMY TORRENT
JARI

in HET 3

Jimmy Torrent reisde naar Engeland, maar vond zijn geheugen

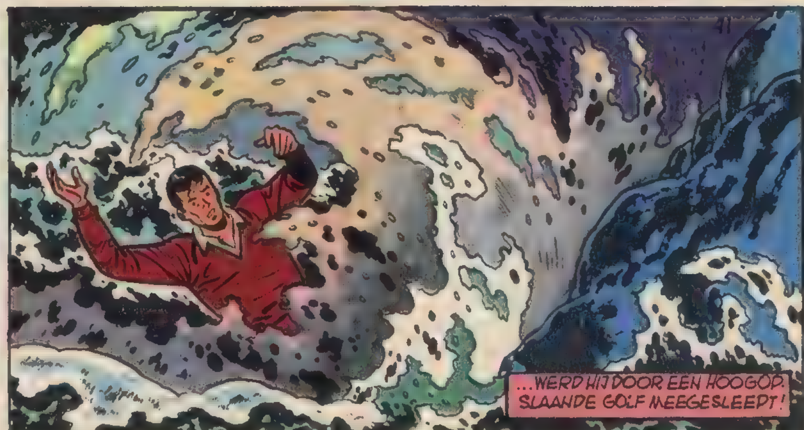

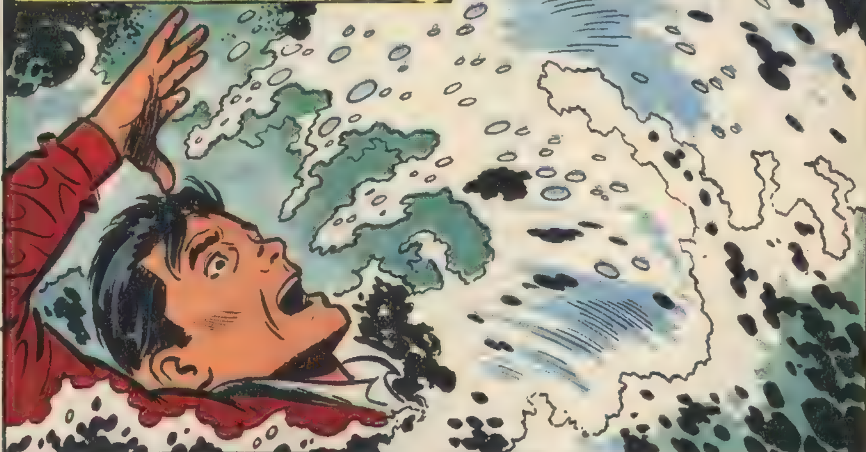

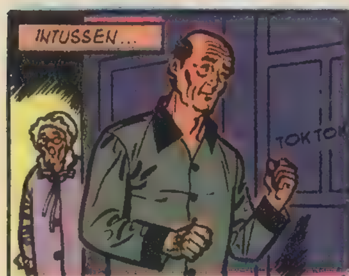
DOELPUNT

niet weer. Hij heeft nergens meer belangstelling voor...

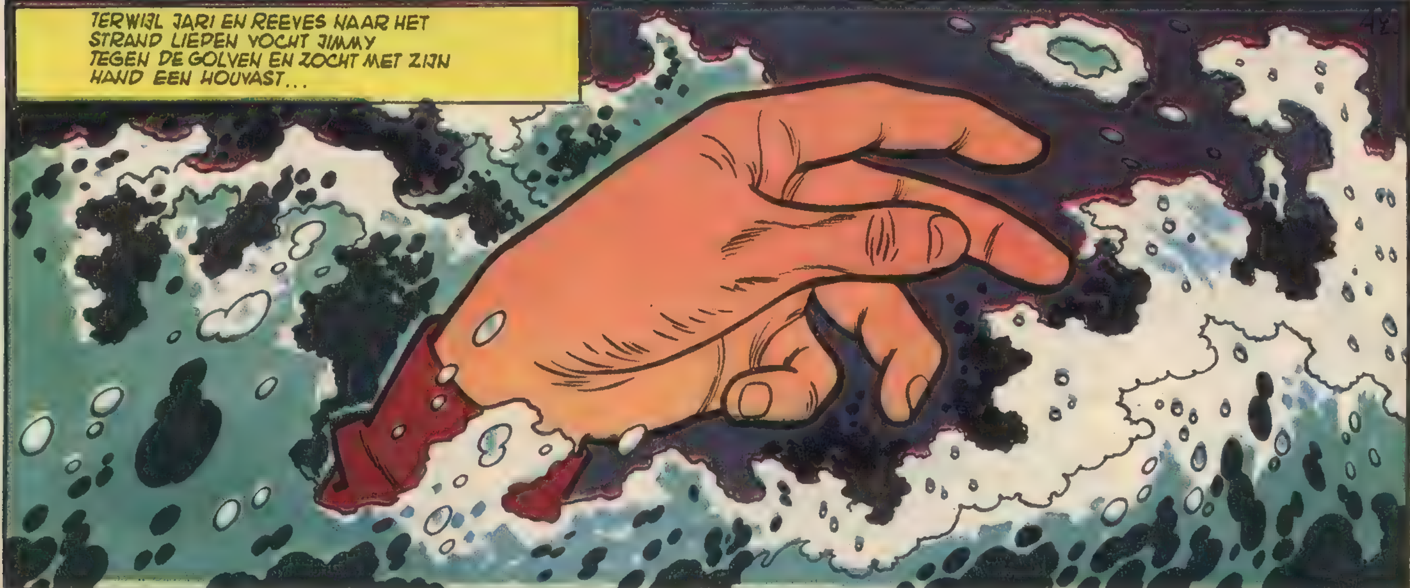

ZAL RIK COPPENS CR. MOLENBEEK IN EEN HOGERE KLASSE BRENGEN OF WORDT HET ALLEEN MAAR SHOW ?

RIK COPPENS heeft zoals je natuurlijk weet Beerschot verlaten, is overgegaan naar Olympic en is thans terechtgekomen bij Crossing Molenbeek. De leiders van Crossing Molenbeek hebben diep in hun zak moeten gaan om Rik Coppens te kunnen hebben. Naar het schijnt betaalden ze voor deze knappe, maar zeer grillige voetbalspeler meer dan een miljoen !

Van Rik Coppens kan men niet meer zeggen dat hij een beloftevol jong element is. Die tijd is voorbij ! Hij kan echter, indien hij wil, jonge spelers technische kennis en snel voetbalspel bijbrengen, want hoe men over Rik Coppens ook mag denken, hij heeft een zeer knappe techniek en wanneer hij op het voetbalveld verschijnt valt er altijd iets te beleven. Hij maakt er telkens weer een show van. Nu is de vraag : kan Rik Coppens zijn nieuwe voetbalploeg naar een hogere klasse leiden of zal het alleen maar blijven bij enkele puike matchen die mooi zijn om te bekijken, maar die op het einde van het speeljaar weinig aarde aan de dijk brengen ?

De Brusselaars die van goed voetbalspel houden, zullen zeer zeker naar de matchen gaan kijken die door Crossing Molenbeek met zijn nieuwe voetbalster worden gespeeld.

Pennewaert is de opvolger van Roger Moens !

JACQUES PENNEWAERT is een jonge Belgise atleet waarover men tijdens het vorige seizoen reeds vaak heeft gesproken. Hij kon toen echter niet voldoende oefenen, daar zijn studies te veel werk en tijd van hem eisten. Tijdens dit seizoen mag men veronderstellen dat Pennewaert iets meer tijd heeft gevonden, want hij heeft het oude Belgische record van Roger Moens over 400 meters kunnen breken. Zo gemakkelijk was dat niet. Te voren had Pennewaert het nooit verder gebracht dan 47 minuten 5 seconden voor de 400 m, thans heeft hij het Belgisch record verpulverd.

Het nieuw Belgisch record staat op Europees niveau. De jonge Pennewaert kan beslist nog beter en sneller lopen en wij mogen van hem verwachten dat hij nog een hele reeks titels zal behalen. In Pennewaert heeft België een waardige opvolger van Roger Moens gevonden.

Pino Cerami is teleurgesteld omdat hij de Waalse Pijl niet gewonnen heeft

PINO CERAMI had het naar onze mening verdiend dit jaar de Waalse Pijl te winnen. Men weet dat Dewolf als eerste over de eindstreep kwam. Het lot is niet altijd rechtvaardig ! Pino Cerami, die zeer snel en goed gereden had, hoopte de Waalse Pijl voor eigen publiek te winnen en iedereen zou hem die overwinning van harte hebben gegund.

Pino is 40 jaar en hij denkt er ernstig over zijn fiets op stal te zetten. Het volgend seizoen zal hij waarschijnlijk niet meer meedoen.

Wij vinden het zeer jammer voor hem. Pino Cerami was misschien geen crack, maar wel een eerlijk en sportief wielrenner, die eigenlijk méér overwinningen verdiende dan hij er in werkelijkheid heeft behaald.

Wil je alles weten?

● De Italianen zouden zeer graag Piumi, de nieuwe voetbalvedette van Valenciennes, kopen. De leiders van Valenciennes weigeren. Zij zeggen : « Laten wij nog even geduld hebben, volgend jaar bieden de Italianen ons het dubbele voor Piumi ! »

● Martin Lauer, Duits atleet en wereldrecordman over de 110 m hagen, zal waarschijnlijk nooit meer in het strijdperk treden. Hij heeft een zeer zware beenontsteking gehad. Tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis heeft hij echter zijn stem ontdekt. Een platenfirma heeft reeds enkele liedjes van hem opgenomen. Martin Lauer begeleidt zichzelf op gitaar of harmonica.

● Del Sol, een voetbalster van Real Madrid, die onlangs naar Turijn werd getransfereerd, eet, naar men vertelt, nooit vlees. Hij is echter dol op omeletten.

● De reporters en volgers van de Ronde van Frankrijk zouden zo gaarne geweten hebben

Wordt Bordeaux—Parijs een Nederlandse specialiteit ?

JO DE ROO, een puik Nederlands atleet van 24 jaar, had er alles op gezet om de klassieker Bordeaux-Parijs 1962 te winnen. Hij had zich voorbereid in de wintervelodrooms, want achter derny's rijden is tenslotte een specialiteit. Niet iedere renner kan achter derny's zijn mannetje staan. Als gangmaker had hij De Wachter, de man die Wim Van Est vorig jaar heeft gesleept.

Men kent het vervolg van de geschiedenis : Jo De Roo wierp iedereen los op 40 km van de aankomst en kon zijn grote droom verwezenlijken : hij had de langste rit van het jaar gewonnen !

Raymond Louviot, sportleider van Jo, vertelde ons reeds drie jaar geleden : « Over Jo De Roo zal men nog veel praten, want hij heeft alle eigenschappen om een crack te worden. « Als student deed Jo De Roo aan atletisme, pas nadien kwam hij bij de wielersport terecht. Hetgeen niet zo verwonderlijk is wanneer men weet dat in Nederland iedereen fietst en dat de wielersport er zeer populair is.

Over zijn overwinning zei Jo : « Sedert het begin van het seizoen denk ik aan niets anders dan aan Bordeaux-Parijs en ik heb er me zeer goed op voorbereid. Nu zet ik er alles op het wereldkampioenschap te winnen ». Toen we hem vroegen of hij ook het volgend jaar Bordeaux-Parijs zal winnen antwoordde hij : « Ik wil Bordeaux-Parijs nogmaals rijden, maar ik weet niet of ik die rit een tweede maal zal winnen. Ik geloof dat mijn vriend Rentmeester in 1963 de overwinning zal behalen. Je moet eens zien hoe hij achter dernymotoren kan rijden. Hij is gewoon een kei in die specialiteit ! »

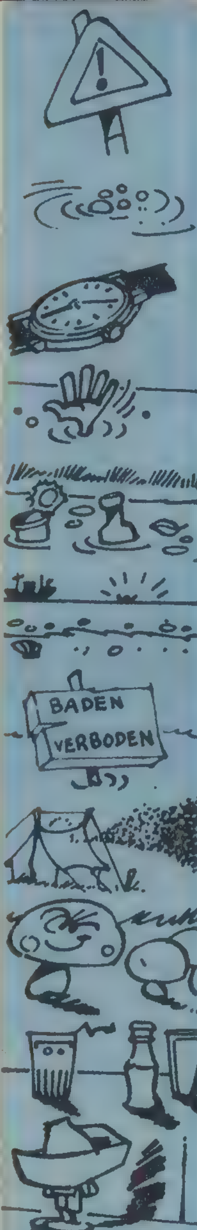
Indien men Jo De Roo mag geloven, zal Bordeaux-Parijs dus een specialiteit van de Nederlandse renners worden. Dit jaar hebben vier Nederlandse renners die rit uitgereden, wat bewijst dat zij wilskracht en kloeke spieren hebben. Van lange afstanden zijn zij blijkbaar helemaal niet bang.

wat Guillaume Driessens, sportleider van de Faema-Flandria-ploeg in het koffertje verborg dat hij steeds met zich meezeulde. Driessens zei: « Daarin zit er helemaal niets speciaal. « Huppelpillen » (dopings) gebruiken wij niet. Ik zorg ervoor dat er genoeg suiker is en er veel taartjes zijn, want Rik Van Looy is een echte lekkerbek.

● Pierre Bernard, doelwachter van de voetbalploeg van Nîmes en van de Franse nationale ploeg, werd reeds enkele keren gekwetst. Thans neemt hij zijn voorzorgen. Alvorens hij in het doel gaat staan trekt hij de trui van een rugbyman aan met opgevulde schouders.

KLEINE RAADGEVINGEN VOOR EEN MOOIE VAKANTIE

Tijdens de vakantie gebeuren er steeds veel ongelukken die in de meeste gevallen konden vermeden worden. Lees deze nuttige wenken, ze kunnen je te pas komen :

— Ga nooit **alleen** zwemmen, zelfs wanneer je denkt dat je zeer goed kan zwemmen en er geen gevaar is.

— Ga niet in het water wanneer je je niet lekker voelt, bv. wanneer je hoofd- of maagpijn hebt.

— Zwem nooit tot je volledig uitgeput bent, dat is dwaasheid !

— Ga niet zwemmen in stilstaand water, vijvers of poelen. Ga ook niet zwemmen in een beek of in een rivier waarin het vuile water van fabrieken wordt gestort. Zulke wateren zijn een haard van allerlei ziekten, o.m. van kinderverlamming.

— Wanneer je in zee zwemt, zwem dan niet te ver en luister naar de raadgevingen van de bewakers.

— Duik niet in een stroom of in een rivier die je niet kent.

— Ga je kamperen, sla dan je tent niet op nabij een wespennest.

— Eet geen paddestoelen die je niet kent.

— Ga niet urenlang op het strand in het hete zand liggen met de zon recht boven je. Een zonneslag is niet alleen pijnlijk, hij kan ook zeer gevaarlijk zijn.

SPAGHETTI

Spaghetti is opgewonden : hij denkt dat hij

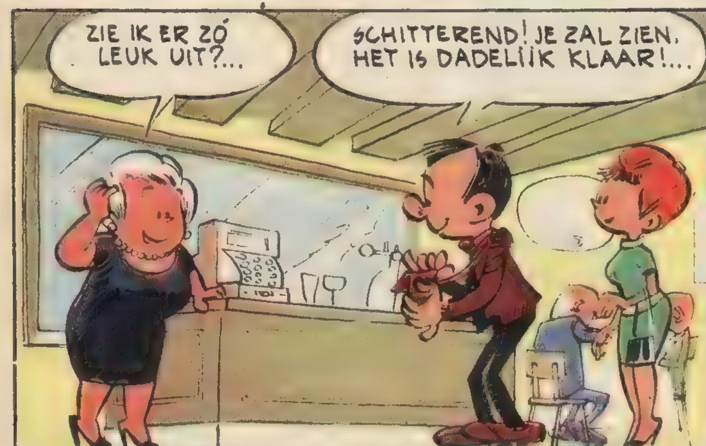

in VENETIË

DOOR **ATTANASIO**
TEKST GOSCINNY

de dieven van het paleis Costoletta heeft ontdekt...

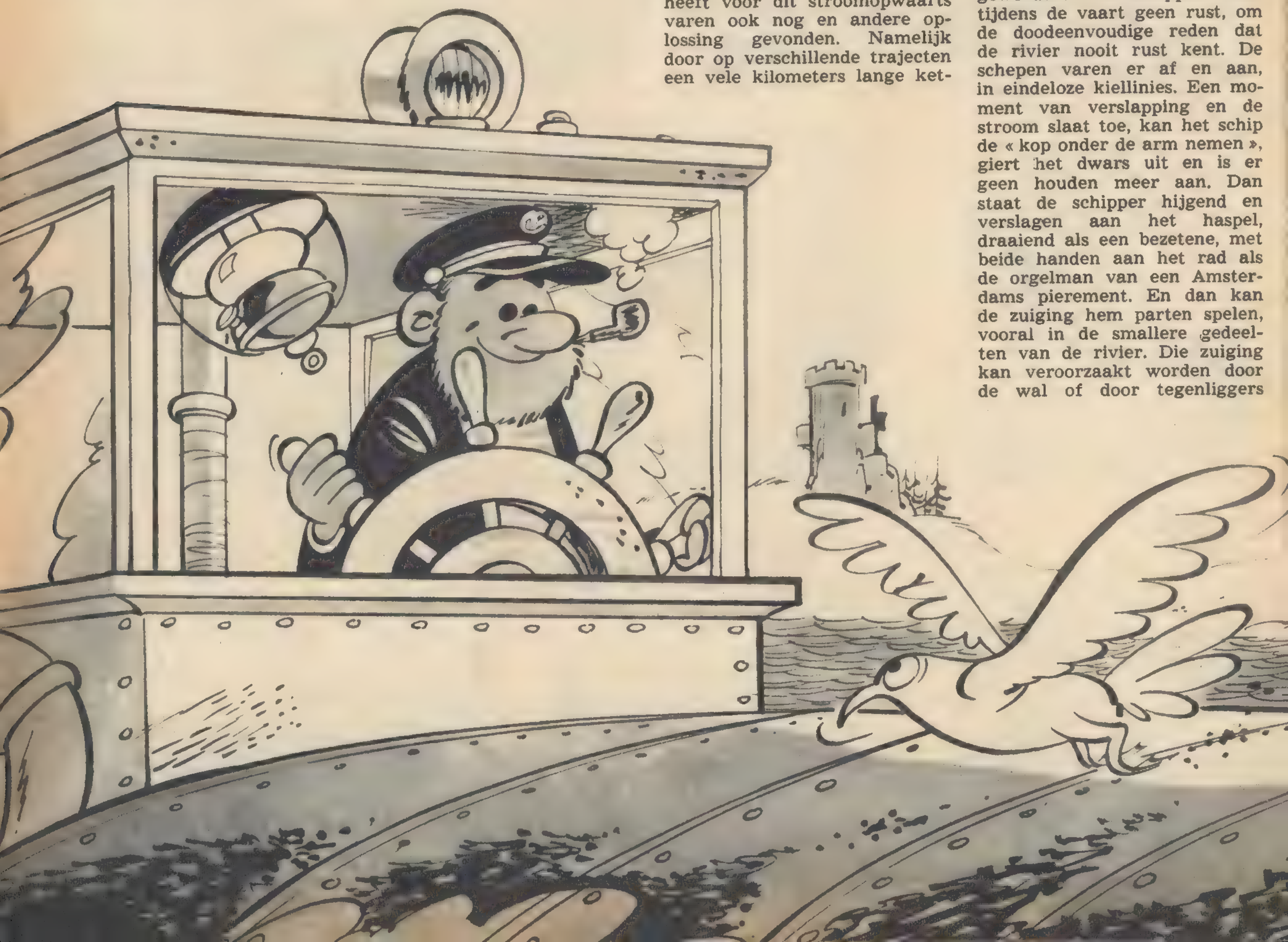
HET GROTE AVONTUUR VAN DE RIJNVAART

DE schipper van de binnenvaart maakt maar heel weinig vorderingen in de algemene opvattingen. Wij stellen ons hem nog zo graag voor met een baardje, de bult van een tabakspruim in de wang, terwijl hij hangt over de brug van een grachtje en kringetjes spuugt in het water. Hij draagt dan een ribfluwelen broek, loopt op trijpen pantoffels en heeft als het even kan nog de bekende ringetjes in de oren. Men beschouwde hem als een « nautische nomade » en in zekere zin is hij dat gebleven. Het oordeel van de wal kan daar niet van los komen.

Hierdoor wordt de waarheid geweld aangedaan. De binnenvaart mag het dan wat sfeer en romantiek betreft afleggen tegen de zeevaart, die nu eenmaal meer tot de verbeelding spreekt, zij heeft toch ook haar grote avontuur en kent net zo goed een enorme ontwikkeling. Het beste bewijs daarvan vormt een vaart op de Rijn, 's werelds drukst bevaren rivier, waar het hooglied van de binnenvaart klinkt in alle toonaarden. Men ziet er alle mogelijke soorten binnenschepen, variërend van de kleine, nijvere zwoegertjes tot de reusachtige kapitale motorschepen, de gangboorden bijna onder het wild kolkende water door de zware last in de ruimen en aan dek. Zij vormen een spiksplinternieuwe generatie schepen, de opvolgers van de **overlanders, de beitelschepen, kenen, praamaken, Keulenaars, samoureuzen,** die zeilden of met behulp van paarde- of ossekracht langs de kronkelvaart trokken.

Met beide handen aan het rad

In dit opzicht is er in de status van de schipper wel wat veranderd. In vroeger tijd was het varen op het binnenwater en zeker op de krachtige Rijnstroom bepaald geen kleinigheid. Stroomafwaarts ging het nog wel. De wind en de stroom mee gaven de schepen een behoorlijke snelheid. En was er geen wind, wel, dan konden de schippers altijd nog « stevelen ». Zij waren daar meesters in. Onder « stevelen » verstond men gewoon met de stroom mee varen, kundig van oever tot oever zwenkend, steeds daar waar het water de meeste snelheid bereikt. Stroomopwaarts kwam er natuurlijk heel wat meer voor kijken. De wind moest dan krachtig genoeg zijn om met behulp van de zeilen tegen de stroom op te boksen, ook weer van oever tot oever zwalkend, maar nu juist dààr, waar het water de minste snelheid bereikte. Ontbrak er voldoende wind, dan kwamen de paarden of ossen in actie. Een buitengewoon zwaar karwei, maar de schepen moesten varen. Men heeft voor dit stroomopwaarts varen ook nog en andere oplossing gevonden. Namelijk door op verschillende trajecten een vele kilometers lange ketting te spannen, waarlangs de schepen zich als het ware optrokken. De kettingen hebben het niet lang gehouden. Het hoefde ook niet, want het stoomtijdperk deed zijn intrede, al of niet met de reusachtige schepraderen tegen de flanken van de schepen. De kapiteins van toen waren oude, eerbiedwaardige lieden, met hoge gesteven boorden. Zij hadden het bevel over het schip en een heel volkje : de matrozen en de stuurman aan dek, de meester en de stokers beneden voor de helse vuurovens, het zg. zwarte koor met zijn zware en vuile werkzaamheden. Nu is dat allemaal anders geworden. Om de voortstuwingskracht te krijgen hoeft de schipper maar de handle over te halen. De motor met de vele pk's komt dan automatisch in actie. En het schip kan varen. Wat dat betreft dus geen enkel probleem en heeft de schipper het dus veel gemakkelijker. Maar denk niet dat nu alles zó eenvoudig is geworden. De schipper kent tijdens de vaart geen rust, om de doodeenvoudige reden dat de rivier nooit rust kent. De schepen varen er af en aan, in eindeloze kiellinies. Een moment van verslapping en de stroom slaat toe, kan het schip de « kop onder de arm nemen », giert het dwars uit en is er geen houden meer aan. Dan staat de schipper hijgend en verslagen aan het haspel, draaiend als een bezetene, met beide handen aan het rad als de orgelman van een Amsterdams pierement. En dan kan de zuiging hem parten spelen, vooral in de smallere gedeelten van de rivier. Die zuiging kan veroorzaakt worden door de wal of door tegenliggers

met hun schroefwater voor de kop.

« Stempeltje » zetten

Dat is ons wel gebleken tijdens een tocht op de Rijn, die we met een tweetal schepen maakten. Het eerste was een bejaarde **spits**, waarop een jong echtpaar de zaken regelde. De jeugdige schipper had dit misschien wel vijfde-hands scheepje gekocht van zijn spaarcentjes. Hij had het geld hutje bij mutje bij elkaar gelegd in de dagen dat hij nog als matroos voer. Maar de jonge binnenvaarder wilde hogerop en daarom voer hij nu als eigen baas op dit dappere « oudje » en werkte hij zich de armen uit het lijf om de spits zo gauw mogelijk vrij te varen. De slijtage hield daar natuurlijk geen rekening mee. De schipper ontdekte op gezette tijden een lek in het ruim, waardoor het Rijnse water naar binnen sijpelde. Het schip kwam niet meer in aanmerking voor een dure reparatie op de werf. Dus was de jonge eigenaar wel gedwongen om een « stempeltje » te zetten; een dik stuk spek tussen de spanten te klemmen, met wat schellinkhout een bekisting er omheen en daarna cement er in gestort. Een oud, maar beproefd middel. De spits telde al diverse « stempeltjes », maar de motor hield zich nog kranig. En wij twijfelen er dan ook niet aan dat het jonge echtpaar dit scheepje echt wel vrij zal varen, er voldoende geld mee zal verdienen om een groter en nieuwer schip te kopen, zo'n sterke motorvaarder, die men bij vele honderden op de Rijn kan aantreffen.

Van Amsterdam tot Bazel

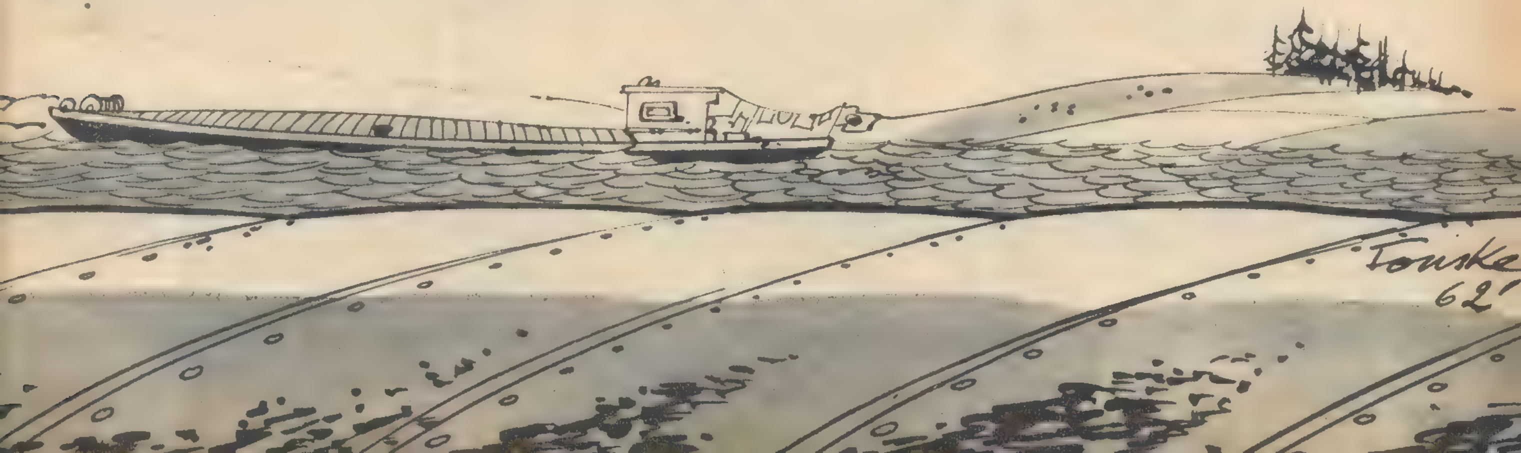
Ook op zo'n nieuwe motorvaarder hebben wij vertoefd, er de Rijn mee « beklommen » van Amsterdam tot Bazel, omhoog in de wilde, grimmige kronkelvaart van de rivier. De schipper stond er als een vorst aan het haspel, keurig in zijn blauwe blazer en zijn strak geperste kamgaren broek. « Achteruit » beschikte hij over een schat van een woning. De schippersvrouw regeerde er met vaardige hand, speciaal wat de keuken betreft, want daaraan stelt het varende volk hoge eisen. Op de luiken staat de luxe auto van de schipper, precies achter de grote ijzeren kooi, waarin de kinderen spelen met schommel, wip en hobbelpaard. Die kooi voorkomt dat ze in het water vallen, want de luiken kunnen glad zijn en het gangboord is maar smal.

De « wilde » duwvaart

Vergeleken bij de zeilende binnenschepen is er dus wel heel wat veranderd. En reeds kondigt zich een nieuwe ontwikkeling aan : **de duwvaart.** De gewone schipper rilt en bibbert er voor. Want de enorme waterbuffels met in hun grote stalen vangarmen de enorme laadbakken, zijn log en zwaar, hun manœuvreerbaarheid laat heel wat te wensen over. Maar zij komen flink opzetten. Hun aantal wordt groter en groter, gedreven door de talloze voordelen. Op het duwschip huist een complete bemanning, die wachten loopt. Dat houdt in dat de duwers dag en nacht varen. De bemanningsleden beschikken over een eigen hut en vinden een gezellig zitje in het prachtig salon, compleet met radio en televisie. Een echte scheepskok zorgt voor de dagelijkse hapjes.

Er is wat te doen over die duwvaart, vooral waar het de Fransen betreft. Die zijn er de grootste voorstanders van en willen over zo'n jaar of zes in hun hele Rijnvloot niets anders dan duwschepen hebben. Dat verontrust de schippers in hoge mate. Want er kleeft bloed aan het kielzog van de duwvaart op de Rijn. Men herinnert zich nog maar al te goed het overvaren van een Belgische spits, kansloos verpletterd door het enorme gevaarte dat in hoge snelheid de rivier afkwam. Er vielen doden. En bij dit ongeluk is het niet gebleven. De angst van de schippers is begrijpelijk. Vooral op de boven-Rijn, waar de rivier smaller is, zaaien de duweenheden paniek omdat zij vrijwel het gehele vaarwater versperren. Toch zullen de schippers er aan moeten wennen dat zij regelmatig het vaarwater met deze bakbeesten moeten delen. Want de bakbeesten kunnen heel wat massagoed zoals erts of kolen, tegelijk meenemen. En alleen het duwschip eist bemanning. Op de bakken voor de « oersterke kop » van de duwer is geen man nodig. Dat zijn voordelen die men niet moet onderschatten. In de binnenvaart is men nogal behoudend van aard. Het duurt er nogal lang, eer men het nieuwe erkent. Dat moet eerst zijn nut dubbel en dwars bewijzen. De zeilschippers hieven ook hun vuisten tegen de eerste stoomschepen die hen « sneden » en op de stomers schreeuwde men ook moord en brand tegen die vreemde dingen, die men nu als motorschepen heel normaal, ja zelfs noodzakelijk vindt. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd blijven op de zilveren kabbeling van deze machtige stroom met al zijn verraderlijke « krikkemikken ».

HAYE THOMAS

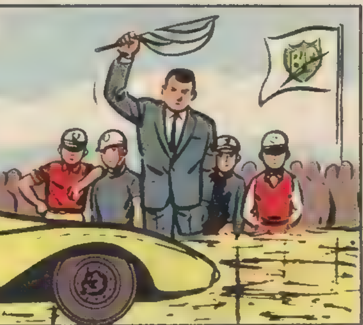

DAT WORDT EEN KAMPIOEN !

Een boeiend stripverhaal getekend door Jean Graton aangeboden door

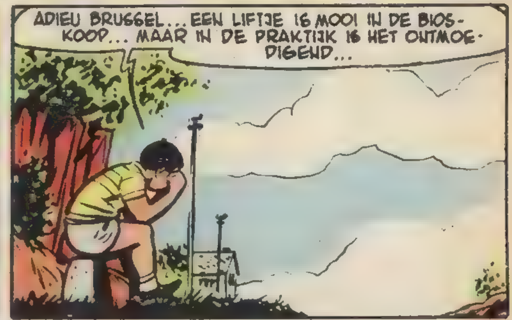

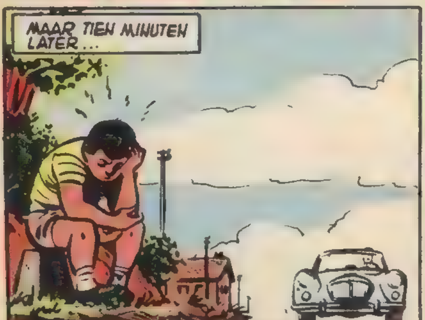

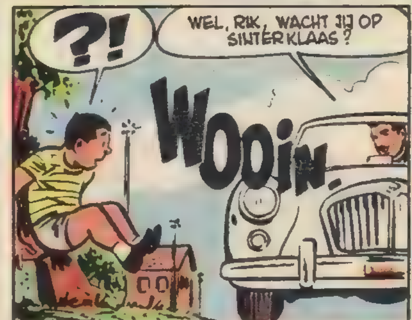

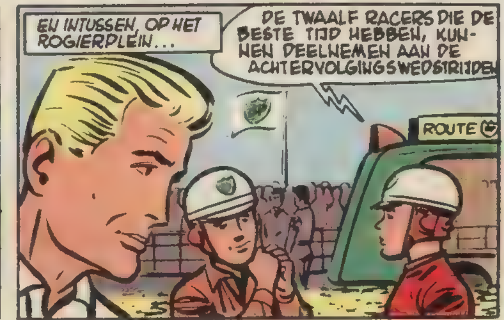

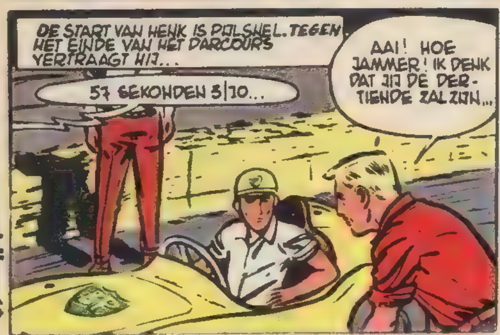

(WORDT VOORTGEZET)

publi art*

Jonge racer, neem deel aan de schiftingswedstrijden van DE WEG DER BP-JONGEREN! Laat je voor de wedstrijden inschrijven wanneer BP in je stad komt : PALISEUL, Grand'Place. 23 tot 25 juli — ANDENNE, Place des Tilleuls, van 26 tot 29 juli — BRUSSEL, E. Bockstaelplein, van 30 juli tot 1 augustus.

SPEEL MET ONS MEE — OPLOSSINGEN

A) Neen. Davy Crockett overleed in 1836 tijdens het beleg van Alamo en Buffalo Bill werd geboren in 1846.

B) Ja. Napoleon leefde van 1769 tot 1821 en Chateaubriand van 1768 tot 1848.

C) Neen. Attila overleed in 453 en Clovis werd geboren in 466.

D) Neen. Rabelais stierf in 1553 en Daniel Defoe schreef Robinson pas in 1719. 1. Robinson Crusoe. 2. Don Quijote. 3. Ivanhoe. 4. De reis rond de wereld in 80 dagen.

De Gelaarsde Kat — Mickey — Een musketier — De Gebochelde — Gulliver — Een dwergje uit Sneeuwwitje — Roodkapje — Anthraciet — Popeye de Zeeman.

GA JE MET VAKANTIE ? PRACHTIG !

INDIEN JE ABONNEE BENT : Laat ons TEN MINSTE ACHT DAGEN VOORAF je naam, adres en het nummer van je abonnement weten. GEEF ONS DUIDELIJK je vakantieadres op, samen met de datum wanneer je vertrekt en wanneer je terug naar huis komt.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

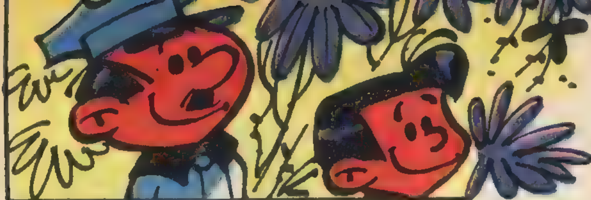
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art 22.86.00

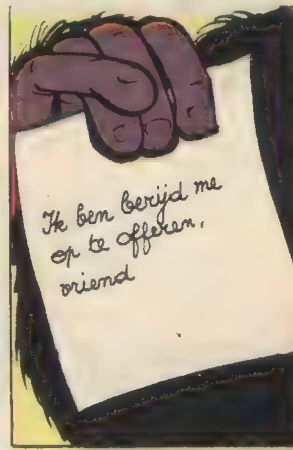

PECHVOGEL

Flop heeft Wimpi gevangen genomen en wil hem vrijlaten in

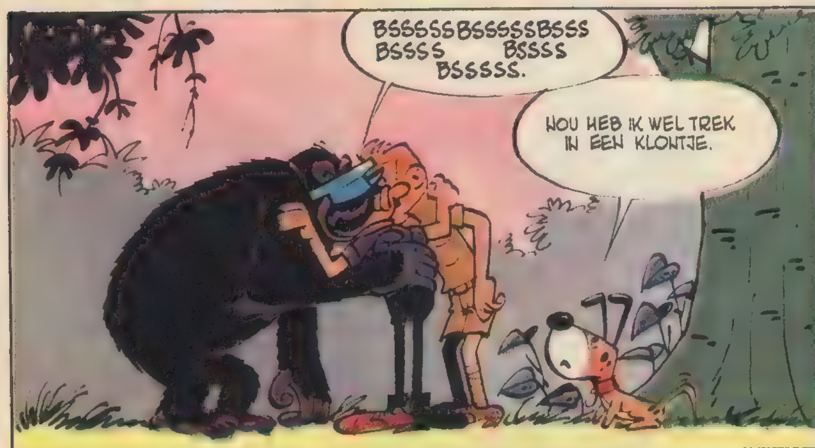

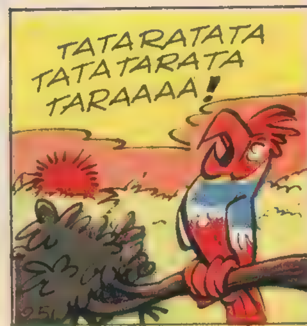

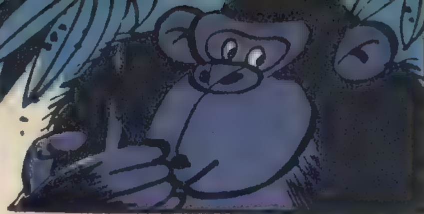
DE DAGERAAD WERD BEGROET DOOR EEN PAPEGAAI DIE OPGROEIDE IN DE BUURT VAN EEN LEGERPLAATS IN DE RIMBOE...

...en de GORILLA

TEKENINGEN: BERCK
TEKST: GOSCINNY

...uil voor de gorilla. Professor Koolzaat moet beslissen...

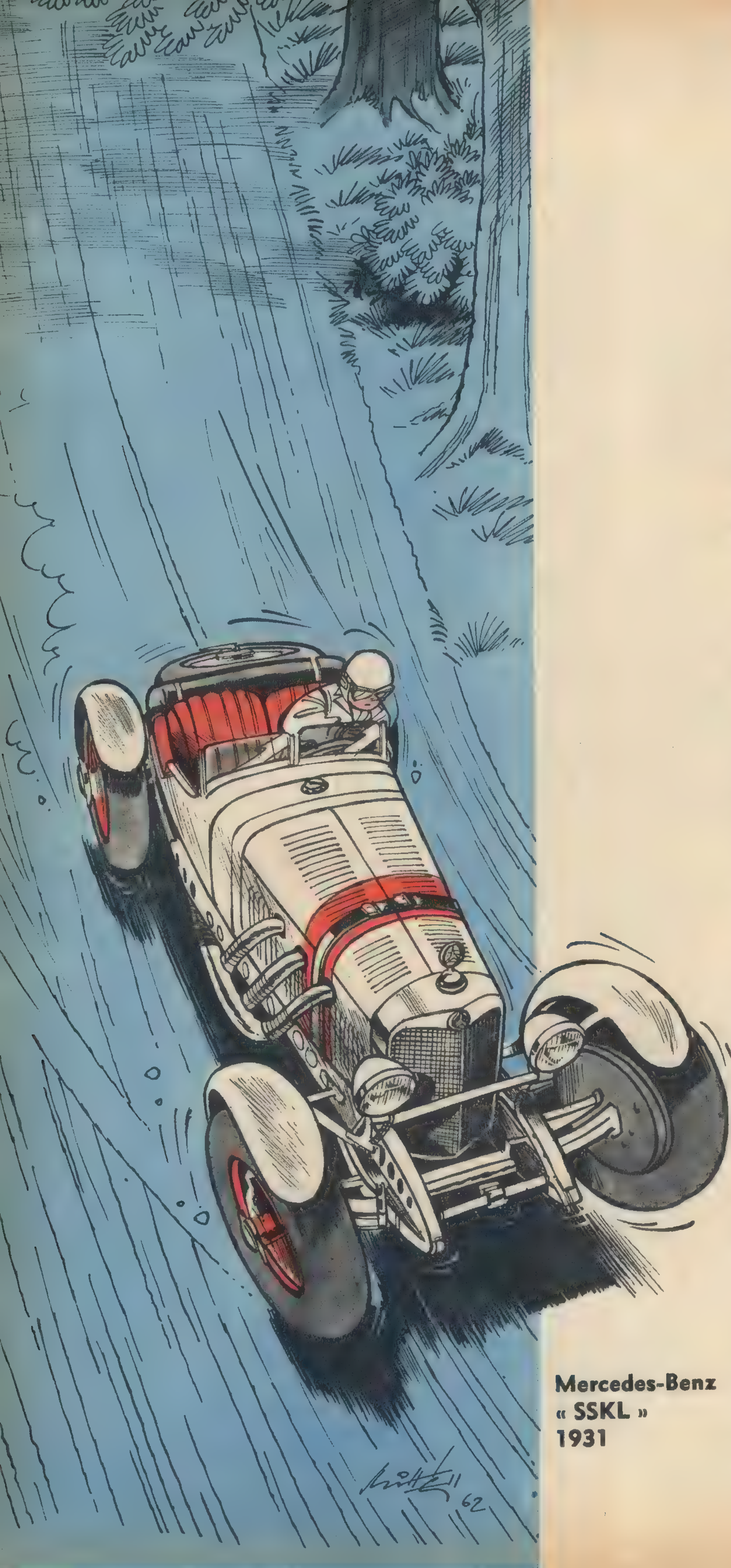

WORDT VOORTGEZET

MERC

TE Stuttgart-Untertürkheim werd er vorig jaar een groot en zeer interessant museum van Daimler-Benz geopend en in dat museum kan men de ganse geschiedenis van de auto leren. Dit betekent meteen dat Mercedes-Benz een zeer groot aandeel heeft gehad in de ontwikkeling en in de vooruitgang van de auto. Mercedes-Benz bestaat 75 jaar en in die 75 jaar is de auto geëvolueerd van luxe-object tot gebruiksvoorwerp. Men kan de auto niet meer wegdenken uit het economisch en sociaal leven van de moderne mens. Maar laten wij thans blijven bij Mercedes.

Mercedes-Benz « SSKL » 1931

Gottlieb Daimler en Karl Benz

Gottlieb Daimler (1834-1900) en Karl Benz (1844-1929) hebben lange tijd afzonderlijk gewerkt en ze hebben elk het hunne bijgedragen tot de ontwikkeling van de eerste motoren met inwendige verbranding. Op 16 december 1883 kreeg Gottlieb Daimler een octrooi op de eerste lichte en snel draaiende benzinemotor. Op 1 oktober van datzelfde jaar stichtte hij te Mannheim de firma Benz & Cie met het doel motoren met inwendige verbranding te bouwen. Op 29 augustus 1885 reed zijn eerste auto, dat was een Daimler-motor geplaatst in een koetsframe. Vijf maanden later kreeg ook Karl Benz een octrooi voor zijn eerste auto : een driewieler.

De eerste auto van Daimler kan men bewonderen in het museum. Er naast staat een getrouwe kopie van de eerste Benz-wagen.

Om te weten of zijn motor werkelijk goed was, monteerde Daimler hem op een fiets die hij zelf had gebouwd. Dat was ongetwijfeld de eerste motorfiets ter wereld. Het was zijn zoon Paul die met deze motorfiets van Cannstadt naar Untertürkheim reed.

EDES-BENZ

Benz werkte reeds in 1887 aan een tweetaktmotor die lange jaren getest werd en zeer goed bleek te zijn. Het zal je misschien interesseren te weten dat de allereerste benzinemotoren, gebouwd door Benz of door Daimler, gebruikt werden op trams, traktoren, brandweerwagens en zelfs in een luchtschip. Het eerste luchtschip van Woelfert (1888) was uitgerust met een Daimler-motor!

Pas op 28 juni 1926 fusioneerden de firma's Daimler en Benz en zo ontstond de Daimler-Benz Aktiengesellschaft (AG).

Mercedes

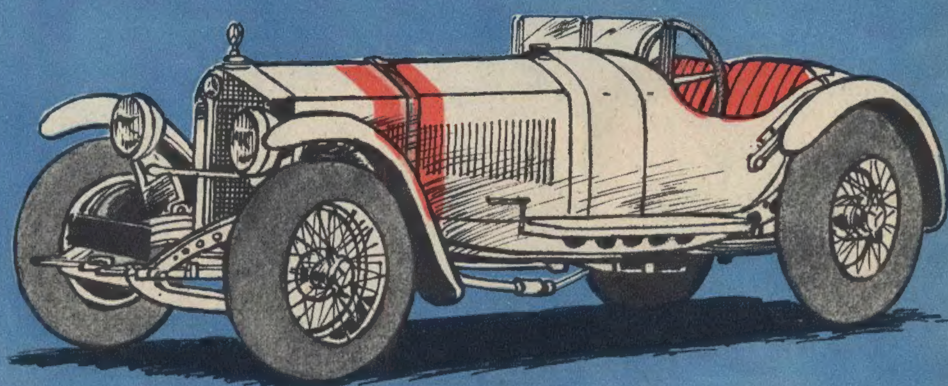
De naam Mercedes en de Mercedes-ster zijn over heel de wereld bekend. Het was de vertegenwoordiger van Daimler te Nice, nl. Emile Gellinek die een Daimler-Benz model, gebouwd in 1901, de naam van zijn dochter Mercedes gaf. Mercedes werd de naam van het merk zelf in 1902. Pas in 1909 dachten Paul en Adolf Daimler er aan een kenteken te creëren. Hun keuze viel op een ster met drie punten. Spoedig zag men de naam en de ster steeds bij elkaar. In 1923 werd de ster in een cirkel op de radiatortop van alle Daimler wagens geplaatst.

Na de eerste wereldoorlog introduceerden de fabrieken Daimler en Benz de sneldraaiende benzinemotoren en de zuinige Dieselmotoren voor vrachtwagens. Tijdens de eerste wereldoorlog reeds had Daimler een motor gebouwd met compressor die o.m. gebruikt werd voor vliegtuigen. Van bij het begin van het jaar 1922 zien wij die motoren met compressor eveneens in auto's. De aldus uitgeruste auto's namen met veel succes deel aan de Targa Florio en aan de wedrennen van Indianapolis in 1923.

Daimler-Benz AG

Om de na-oorlogse moeilijkheden te overwinnen hadden de Daimler Motorengesellschaft en Benz en Cie reeds in 1924 een overeenkomst gesloten. Zoals reeds gezegd, kwam de fusie van de twee firma's, die toen ieder afzonderlijk reeds een wereldfaam hadden, tot stand op 28 juni 1926. De twee grote autopioniers waren dus onder één dak gebracht.

Men moest nu een symbool kiezen dat kon dienen voor Daimler en voor Benz. Van het Benz-kenteken, nl. de naam Benz in een lauwerkrans, werd de lauwerkrans behouden. Hij omkranst thans de ster van Mercedes. In de loop van de jaren bleef dit kenteken ongewijzigd. In 1937 werden de stralen fijner gemaakt en aldus kreeg de ster een moderner aspect.

TUSSEN de indrukwekkendste wagens die ooit werden gebouwd, bekleedt de SSKL een zeer speciale plaats. Het is de competitieversie van een reeks prachtige sportieve wagens die door Daimler-Benz AG werd gebouwd tussen de jaren 1924 en 34. Het origineel model van de reeks is een 4 liter motor met compressor en 6 cylinders. De cylinderinhoud was voor het geboortejaar 1924 6,3 liter. Na drie jaar werd het gebracht op 6,789 liter en uiteindelijk op 7,069 liter.

De SK en de SSKL waren technisch en mechanisch prachtige wagens. Op het einde van hun loopbaan waren zij echter door nieuwere modellen overvleugeld. De Daimler-Benz fabriek had intussen wagens gebouwd met vier onafhankelijke wielen, en met een veel beter, lichter en steviger frame. De fenomenale prestaties van de SSKL waren te danken aan de enorme kracht van de compressormotor en het eerder geringe gewicht van het koetswerk.

In 60 jaar tijd veroverden de Mercedes-Benz sport- en renwagens 2.000 trofeeën.

DIESELWAGENS ROLLEN VAN DE BAND

DE Daimler-Benz AG was de eerste automobielfirma ter wereld die auto's met Dieselmotoren aan de lopende band vervaardigde. Alles was er op gericht de motor stevig en zuinig te maken. Het type 260 T met zijn Dieselmotor met kamers met voorverbranding 2,6 l, 4 cylinders bood reeds de lenigheid en het comfort van een luxewagen van de middelgrote klasse. Hij had een maximum snelheid van 100 km per uur en verbruikte per 100 km slechts 10 l gasoil.

Even voor het uitbreken van de tweede wereldoorlog kende de 540 K een zeer groot succes. Hij was beslist een van de mooiste Mercedes-Benz wagens en had een motor met compressor van 5,4 l, 8 cylinders op een rij en 170 PK. Hij behaalde een topsnelheid van 170 km per uur. Het nec plus ultra uit die tijd was de **Grote Mercedes** met een motor met compressor van 8 cylinders, 7,7 l en 230 PK.

DE AZTEKEN

IN 1519 trok de Spaanse conquistador Hernando Cortez met een expeditieleger naar Mexico waar de Mayacultuur bloeide. De Azteken hadden in de VIIIe eeuw de volken van Zuid-Amerika onderworpen en alhoewel ze zelf niet als cultuurscheppers kunnen beschouwd worden komt hen de eer toe de Maya-cultuur in leven gehouden te hebben, wat we helaas niet kunnen zeggen van de conquistadores !

De leiding van Mexico berustte in die tijd in handen van een statenbond, waarover keizer Montecuzoma het bewind voerde. De onderworpenen waren echter niet tevreden over het staatsbeleid van Montecuzoma en toen Cortez het land met zijn leger binnenviel, wist hij daarvan een handig gebruik te maken en haalde de Indianen over hun staatshoofd gevangen te nemen. Toen Cortez zijn doel bereikt had en het land ingepalmd had verwoestte hij de tempels, sloeg de godenbeelden stuk en ging aan de haal met al het goud en de kunstschatten. De Azteken, zoals de Maya's kenden geen ander metaal dan goud en waren erg bedreven in het uitvoeren van allerlei mooie voorwerpen. Pluimen waren voor hen het kostbaarste bezit. De opperhoofden tooiden er hun hoofddeksels mee en versierden hun costumes met prachtige vederen die hen aldus de kracht van roofvogels moesten geven.

Dit gebruik is niet helemaal verloren gegaan en de Indianen die nog in Amerika leven, hebben nog steeds een bijzondere voorkeur voor pluimen. Toen Cortez het land veroverd had benoemde Karel V hem tot gouverneur van het Nueva España. Toen Maria van Hongarije in 1540 haar broer Karel V ontving op haar kasteel te Mariemont bij Binche in Henegouwen, vergastte zij hem op een schitterend feest om de verovering van het nieuwe land te vieren en alle hovelingen verschenen op het feest, uitgedost als Maya-prinsen. De inwoners van Binche keken zich de ogen uit op de met pluimen uitgedoste edellieden en toen ze veel later carnaval begonnen te vieren, herinnerden ze zich het luisterrijke feest ter ere van Keizer Karel V en trokken met pluimen versierde costumes aan. De Gilles waren eveneens in de ban van de vederpracht gekomen en zijn dus nog een levende herinnering aan de lang vervlogen Maya-tijd...

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

JAZZ SOUND TRACKS

OP de plaat : 1 Barney Wilen, 2 Barney Morgan, 3 Bobby Timmons, 4 Benny Golson, 5 Kenny Clarke, 6 Art Blakey, 7 Kenny Dorham, 8 Paul Rovere, 9 Duke Jordan.

Ken je die jazzmuzikanten ? Neen ? Dan wordt het hoogste tijd dat je kennis met hen maakt, anders ben je hopeloos ouderwets ! Ze treden op in drie Franse films maar niet als acteurs, doch als jazzmuzikanten. De jazz die ze spelen is puik. Het volgende is gebeurd te Parijs : Lange, lange rijen jongelui stonden aan te schuiven voor een bioscoop en de dame aan de kassa werd wanhopig. Honderd keer had ze reeds gezegd, dat jongelui niet binnen mochten en de film alléén bestemd was voor volwassenen. Ten slotte moest de politie er bij gehaald worden. Een agent nam de zaak sportief op en riep : « Maar voor de drommel, waarom willen jullie nou toch die prent zien ? Is ze dan werkelijk zó mooi ? Een meesterstuk misschien ? » Toen joelden en lachten de wachtende jongens en meisjes en riepen in koor : « Het is ons immers niet om de prent te doen ! Die film kan ons geen snars schelen, we willen zelfs met de rug naar het scherm gaan zitten... Het is ons om de **muziek** te doen ! »

Vermits het niet gebruikelijk, is mensen in een bioscoop te laten, die met hun rug naar het scherm gaan zitten, mochten de jongelui toch niet binnen. « Ga naar een jazzconcert, of ga de platen kopen », zei de politieman die begrip opbracht voor de wensen van de jongelui.

Ga dus niet in het rijtje staan om de drie films te zien ! Wil je kennis maken met puike en nog jonge jazzmusici, luister dan naar **Jazz Sound Tracks,** Fontana 680 018 Tl.

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DOOR HERGÉ

De aankondiging van een spoedig vertrek stemt de kapitein vrolijk...

WORDT VOORTGEZET